BARBARA DOOLEY

Prejudecăţi

Traducerea şi adaptarea în limba

română de GABRIELA IACOB.

ALCRIS

Capitolul 1

Două mese rotunde erau trase una lângă alta în holul slab luminat al hotelului. Cu greu ai fi putut găsi un centimetru gol pe suprafaţa meselor, unde erau îngrămădite pahare, scrumiere, farfurii pentru gustări, lumânări. Vreo douăsprezece scaune erau strânse în jurul meselor, toate ocupate de bărbaţi, cu excepţia unuia.

Petra Wallis era singura femeie din grup, dar se obişnuise. La peste un metru optzeci era la fel de înaltă ca şi colegii ei. In ciuda faptului că purta o cămaşă kaki şi o pereche de pantaloni cazoni, în ton cu moda momentului, nu era nimic masculin în ţinuta ei. Hainele unisex pe care le purta îi accentuau silueta, şi serveau totodată drept contrast pentru părul lung, de culoarea grâului copt, pe care-l purta prins cu
o clemă argintie la spate.

Natura o înzestrase cu o înfăţişare fără cusur, cu trăsături bine conturate, în stilul clasic. O gură desenată după tipare, cu buze pline şi roşii fără ajutorul rujului, un nas drept, şi ochii verzi subliniaţi de gene negre. Lui Pet,

cum o dezmierdau colegii, i se spusese adeseori că ar putea fi model, dar pe ea n-o interesa să fie în faţa camerei de luat vederi. Prefera să fie în spatele ei.

In haosul conversaţiei purtate de comeseni, punctată deseori cu glume însoţite de hohote de râs, Pet ieşea în evidenţă imediat.

- A avut vreunul din voi posibilitatea să arunce o privire în rulota lui Charlie? întrebă ea zâmbind.

Ise răspunse cu chicote, râs pe înfundate, în timp ce Charlie Sutton, care stătea în faţa ei de partea cealaltă a mesei, zâmbea răbdător.

-Ai venit încoace cu Charlie, nu-i aşa? întrebă unul dintre bărbaţi.

-Da. Deşi de îndată ce am urcat în „chestia“ aia, m-am întrebat dacă nu cumva o caut cu lumânarea, sau dacă nu cumva Charlie o caută, de ceva vreme. Râsul ei era profund, uşor răguşit.

- Rulota arată atât de inocent... de afară! continuă ea.

- Ai aranjat-o după pofta inimii, Charlie? întrebă unul dintre bărbaţi.

-Aproape, zise Charlie cu un zâmbet jucăuş în ochi. Mai sunt câteva lucruri de adăugat.

-Nu-mi pot imagina ce ar fi! sări Pet, cu o exagerare voită, teatral. Se întoarse către

ceilalţi.

-Pretinde că o foloseşte pentru camping, spuse ea. Arată ca locul de joacă pe roţi al unui burlac înrăit

- podeaua, pereţii şi tavanul tapetaţi la fel, în argintiu, un pat pentru o singură persoană acoperit cu o blană artificială neagră, un bar, începu ea să descrie interiorul rulotei. Boxele stereo sunt ascunse în nişe. Un pocnet din degete şi muzica începea să cânte. Are chiar şi o maşină de făcut gheaţă.

- N-ar fi trebuit să acoperi tavanul cu oglinzi, Charlie, sugeră cineva.

- Ce spun copiii şi nevasta despre asta? îl tachină un altul.

-Lui Sandy îi place la nebunie, insistă Charlie. Putem pleca singuri în weekend, având tot confortul unei camere de motel, fără să mai plătim pentru una.

-E plătită deja cu banii investiţi în rulotă, spuse Lon Baxter, care stătea lângă Pet, întinzându-se spre paharul cu bere.

- Hei! E paharul meu, Lon. Pet îşi luă paharul din mâna lui şi îi dădu altul. Acesta e al tău.

- De unde ştii? Se uită sceptic la paharul pe care i-l dăduse Pet.

- Ai început să foloseşti ruj în ultima

vreme? zise Pet râzând şi-i arătă urmele de ruj de pe marginea paharului ei.

- Cum poţi vedea ceva pe întunericul ăsta? întrebă el. întinse mâna, ca şi cum ar fi fost orb, până îi atinse fruntea. Ce-o fi aici?

Punând paharul jos profită de faptul că Pet avea încă mâinile ocupate cu paharul ei. Se apropie de ea şi-şi strecură o mână spre talia ei.

-O fi întuneric, Lon, zâmbi Pet dulce, dar ştiu cu exactitate unde îţi sunt mâinile. Şi dacă mâna ta stângă urcă un centimetru mai sus, o să primeşti un cot în gât.

Conştientă că ceilalţi îi urmăresc, încerca să fie fermă şi să-l pună la punct, fără a face însă din ţânţar armăsar.

Lon Baxter era unul dintre puţinii celibatari din echipa de operatori TV. Tânăr şi arătos, făcea avansuri la tot ceea ce purta fustă, convins că femeile îl găsesc irezistibil. în sinea ei Pet îl găsea atractiv, dar învăţase de mult că dacă doreşte să fie respectată de către colegi, e mai bine să nu amestece viaţa personală cu cea profesională. Pe Lon l-ar fi evitat oricum, în orice

împrejurări, căci se îndoia că există ceva cinstit în el. Dar erau alţii cu care nu i-ar fi displăcut să se întâlnească. încercase de câteva ori să combine viaţa profesională cu cea personală,

dar invariabil se iviseră neînţelegeri la locul de muncă. Aşa că îşi făcuse o regulă din a se întâlni doar cu bărbaţi care nu aveau de-a face cu televiziunea.

Cu un exagerat suspin de regret, Lon îşi trase mâna, luându-şi berea. Retragerea lui fu comentată de ceilalţi cu chicote.

- Refuzat încă o dată, nu, Lon? îl tachină unul dintre băieţi.

- Nu-i nimic, mai sunt zile! zise el, dar Pet ştia deja că nu va scăpa de el cu una-cu două.

- De ce nu-i faci o dată un bine, Pet, să-l laşi să-şi aline sufletul? întrebă Charlie, deşi ştia bine ce crede ea despre Lon Baxter.

- Ştiu eu cu cine voi intra în competiţie în săptămânile următoare, replică ea cu umor, fără să se simtă jignită de propunerea făcută. Nu-s în aceeaşi categorie cu o anume cântăreaţă roşcată devenită sex- simbol. Lon nici n-o să mă mai vadă după prima zi de filmare.

- Pentru Ruby Gale, ultima descendentă a New Jersey-ului, zise Andy Turner, al patrulea operator din

echipa de producţie, ridicând ironic paharul în cinstea vedetei care făcea subiectul spectacolului televizat pentru care se deplasaseră până aici.

Pet, Charlie, Andy şi Lon formau a patra

echipă de operatori.

- E grozavă! îi luă apărarea vedetei unul dintre băieţii din echipa de sunet. Crezi că se va supăra dacă îi voi cere un autograf? Am toate albumele ei.

- Eu unul nu i-aş cere nimic până când nu terminăm de filmat marele spectacol, îl sfătui Andy.

- Ai mai lucrat cu ea, nu-i aşa? îl întrebă cineva.

-La o decernare de premii în urmă cu câţiva ani, recunoscu Andy. Nu avea decât de cântat un cântec şi de prezentat un premiu, vreo cinci minute din tot spectacolul, dar pretenţiile ei au creat un adevărat haos. Am mai văzut vedete năzuroase, dar Ruby Gale le întrece pe toate, este o căţea! Aşa că nu ar trebui să presupuneţi că va fi uşor.

- Dane o poate ţine în frâu, insistă un electrician.

O grimasă strâmbă gura lui Pet.

- Dane Kingston în persoană va fi prezent. Am înţeles că această producţie va purta dubla lui semnătură: de producător şi de regizor.

- Credeam că Sid Lawrence este regizorul, zise un şef de echipă neîncrezător.

-Sid este doar regizor secund, spuse Andy. Când eşti Ruby Gale poţi avea pretenţia să ai cel mai bun regizor, şi să-l şi obţii.

- Dane a acceptat probabil şi ca să-şi protejeze investiţia, sugeră Charlie. In fond spectacolul ăsta îl costă o avere. Pariez că vrea să se asigure că bugetul nu este depăşit.

-Şi pariez că-şi va recupera averea şi încă o dată pe atât după difuzarea spectacolului! spuse unul dintre cei de la masă, cu evidentă ranchiună.

-Sunt de acord că dacă vine o face ca să-şi apere interesele, zise Pet sec. Banii şi pe Ruby Gale.

- Ce vrei să spui? Joe Willis, unul dintre maiştrii de lumini, şi veteranul grupului, se încruntă auzind comentariul ei.

- Dane Kingston şi Ruby Gale formează, după spusele ziarelor, un subiect fierbinte. Se pare că au o aventură. Pet spuse asta cu o undă de sarcasm în glas. Bătu cu pachetul de ţigări în colţul mesei şi scoase o ţigară. Atent ca întotdeauna, Lon îi întinse bricheta aprinsă.

-Unii spun că a curtat-o doar ca s-o facă să semneze contractul, adăugă cineva.

-Are talent, dar dacă spui că este o căţea, i se adresă Pet lui Andy, atunci este perechea potrivită pentru Dane Kingston.

-Ce ai cu Dane Kingston? întrebă Andy amuzat. întotdeauna am crezut că voi, femeile, sunteti moarte după el. Cel puţin nevastă-mea spune că-i un bărbat al naibii de frumos. Şi eu sunt convins că ştie să aprecieze un lucru bun -

doar s-a măritat cu mine.

Gluma avu efectul scontat: toţi izbucniră în râs. Conversatia şi-ar fi urmat cursul, dar simpla pomenire a numelui lui Dane Kingston o făcu să rămână în suspensie. Pet ştia că tensiunea şi curiozitatea nu vor dispărea până când ea nu vorbeşte. Şi dacă s-ar fi încăpăţânat să tacă, le-ar fi permis să ghicească cât de adâncă e rana.

-Nu mă îndoiesc că Dane Kingston poate fi fermecător, dacă are chef, zise ea, stingând cu un gest apăsat ţigara în scrumieră.

- Să sperăm că-şi va folosi tot farmecul ca s-o binedispună pe „steaua“ noastră, şi că nu vom fi nevoiţi să avem de-a face cu ieşirile ei temperamentale, spuse Andy sec. Altminteri vom avea nişte zile de coşmar.

-Cine spune că n-o să le avem oricum, datorită lui Dane Kingston? nu se putu abţine Pet.

- Ce naiba ţi-a făcut Dane Kingston? întrebă Charlie, privind-o încruntat. Toată lumea spune că-i un tip de treabă.

- Dane Kingston? ridică ea o sprânceană întrebător, ca şi cum nu-i venea să-şi creadă urechilor.

- N-ai auzit povestea lor? zise Lon zâmbind larg.

Doar câţiva membri ai echipei dădură din cap afirmativ. Ceilalţi aşteptau curioşi. Cei ce o cunoşteau pe Pet ştiau şi că este o bună colegă, cu care e plăcut să lucrezi. Şi dacă ea avea un cui împotriva producătorului Dane Kingston, toţi voiau să ştie de ce.

- Nu-mi amintesc ca tu să fi lucrat vreodată la vreo emisiune produsă direct de el, spuse Andy contrariat.

- Nici n-am lucrat, admise Pet înţepată.

- Nu, dar îţi aminteşti seria de spectacole de varietăţi produsă de Dane anul trecut? sări Lon, care era gata să spună povestea. Pet a lucrat la unul dintre ele, ultimul. Şi chiar la ultimul s-au întâmplat toate belelele: întârzieri, tot tacâmul. Bugetul fusese cu mult depăşit. Se punea chiar problema dacă vom reuşi să terminăm la data limită, pentru ca spectacolul să poată intra pe post la termenul stabilit. Când zvonul a ajuns până la Dane, el a luat frâul în mâini.

- Da, îmi amintesc, spuse cineva. A concediat regizorul... şi încă multe alte capete din conducere au căzut. Şi a terminat chiar el seria, regizând ultimul spectacol.

- Da, aşa a fost, aprobă Lon. Sigur, pe atunci umbla zvonul că va veni personal să vadă ce se intâm- plă, dar nimeni nu ştia când.

Acum vorbeam despre el, şi în minutul următor el era acolo. Era tare cald în ziua aia. Şi aerul condiţionat se stricase, nu? o intrebă el pe Pet.

- Făcea prea mult zgomot şi au hotărât să-l oprească, explică ea indiferentă.

- Exact, îşi aminti Lon. Oricum, omul vine, şi care-i primul lucru pe care-l vede? Pe Pet a noastră într-o pereche de pantaloni scurţi şi o bluză de culoare roşie. Eram între o secvenţă şi alta şi Pet stătea la coadă cu camera pe umăr, să-i vină rândul. Sigur nimeni nu s-a gândit să-i spună lui Dane că există o femeie în echipa de operatori, aşa că el a crezut că e iubita vreunuia dintre băieţi. Şi-a pierdut cumpătul şi a admonestat-o că se joacă cu un aparat scump. Ştiai cine este, Pet? îşi întrerupse Lon povestirea şi se întoarse spre ea.

- Nu. Nu mă interesa în mod deosebit.

-Asta e clar! râse el. Nimeni nu îndrăznea să-l oprească şi să-i spună cine e Pet, continuă Lon. Aşa că în cele din urmă o făcu chiar ea; ţipând la el să mai tacă odată. S-a făcut atât de linişte pe platou că ai fi putut auzi musca zburând. Pe urmă Pet a început să-şi recite CV-ul şi a sfârşit prin a-i spune că din cauza

unor idioţi ca el, care nu-şi cunosc meseria, spectacolul s-a împotmolit. A, da, şi i-a mai şi sugerat să se care!

Izbucniră câteva râsete timide. Cele mai

multe priviri erau admirative. Dar ea ştia că reacţionase astfel mai mult din instinct, pentru că altminteri se simţise teribil de intimidată de bărbatul acela înalt care o luase la rost.

- Şi Dane cum a reactionat? întrebă Joe Willis zâmbind.

- Am crezut că o s-o lovească, zise Lon clătinând din cap. I-a dat un ultimatum: fie îşi ia salariul pe ultima săptămână şi este liberă, fie schimbă pantalonii scurţi şi bluza cu nişte haine mai respectabile.

-Ce-ai făcut, Pet?

întrebarea fu pusă de unul dintre cei mai tineri membri ai echipei.

-încă mai lucrez pentru Kingston Productions, nu? Mi-am schimbat hainele. Ţâfnoasă, stinse ţigara în scrumieră.

- Mie mi se pare că a fost o greşeală firească, spuse Andy, după ce se gândi câteva clipe. Doar nu mai eşti supărată pe el pentru asta?

Pet mai avusese parte de prejudecăţi şi înainte de întâmplarea asta, dar trecuse peste ele cu uşurinţă. Felul în care o tratase Dane Kingston nu putea însă să-l uite sau să-l ierte cu aceeaşi uşurinţă.

- Dane Kingston este o brută îngustă la minte, zise ea hotărât.

-Pet! Charlie încercă s-o avertizeze cu un semn discret.

- Nu. O să spun tot ce cred. Nu-mi place, nu mi-a plăcut niciodată şi n-o să-mi placă nici pe viitor, continuă ea cu tărie. Dacă ar fi aici i-aş spune-o în faţă!

-Atunci ar fi bine să te întorci! sugeră o voce glacială.

Fiori reci îi coborâră de-a lungul spatelui. Pet întoarse capul încet, privirea oprindu-i-se într-o cataramă aurie de la cureaua unei perechi de pantaloni. Bărbatul stătea chiar în spatele scaunului ei. Ridică privirea şi îi întâlni ochii căprui, care o fixau.

îşi putea auzi bătăile inimii. Pentru că ea stătea jos, el părea şi mai înalt, şi mai agresiv. Probabil că dacă nu s-ar fi simţit atât de ameninţată ar fi putut observa că este într-adevăr un bărbat atrăgător. Avea părul negru, des, cu un aspect ciufulit datorită cârlionţilor care refuzau să ia forma unei tunsori clasice. Forţa pe care el o degaja o intimida prea tare ca să-şi mai permită să se simtă atrasă de el.

-Cred că este un proverb care spune că cei care trag cu urechea n-aud vorbe de aur despre ei înşişi, domnule Kingston.

Atmosfera din jurul celor două mese devenise atât de tensionată încât părea palpabilă. Lon se foi neliniştit în scaun lângă Pet. Ea continua să-şi ducă bătălia tăcută cu Dane Kingston, refuzând să fie prima care lasă

ochii în jos. Dar fiecare secundă era din ce în ce mai greu de suportat, Dane Kingston privind-o în ochi neîndurător. Andy îşi drese glasul.

-Ăă... de ce nu beţi o bere cu noi, domnule Kingston? Am putea să mai facem loc unui scaun aici.

-Mi l-ar putea ceda domnişoara Wallis pe al ei, zise Dane. Sunt sigur că e obosită şi doreşte să se odihnească.

- îmi pare rău să vă dezamăgesc, dar nu sunt obosită, îl înfruntă ea. Şi nu intenţionez să vă cedez scaunul meu. în plus, nici nu mi-am terminat berea. Avu astfel motiv să-şi întoarcă privirea spre masă.

-Luaţi scaunul meu, domnule Kingston, spuse unul dintre băieţi în timp ce se ridica.

-Nu te deranja. Nu stau, refuză Dane. Am venit doar să vă reamintesc că începem să pregătim echipamentul mâine dimineaţă la şase. Ar fi mai bine să puneţi capăt petrecerii şi să mergeţi să vă odihniţi.

Cuvintele lui fură întâmpinate cu câteva strâmbături şi mormăieli dar sfatul fu luat in serios. Mai puţin de Pet, care simţea că ştie şi singură când e cazul să meargă la culcare.

- Noapte bună! zise Dane adresându-se tuturor. Nu uitaţi, mâine dimineaţă trebuie să fiţi în formă.

- Da, şefu'.

- In regulă!
- Noapte bună.

Băieţii îi răspunseră în cor.

Uşurată că în sfârşit poate respira fără privirea lui în ceafă, Pet spuse:

- Mă simt ca în adolescenţă. Credeţi că o să treacă să ne verifice şi înainte de-a adormi, ca să se asigure că suntem bine înveliţi?
- Ai vrea să o fac, domnişoară Wallis?

Ea se întoarse repede şi văzu că el este doar la câţiva paşi de ea, aşa că auzise totul. Ii venea să ţipe, dar se abţinu.

- Nu, mulţumesc, zise ea strângând din dinţi.
- Dacă te răzgândeşti, dă-mi de ştire, glumi el, dar expresia îi rămase serioasă.

De data asta Pet aşteptă până când îl văzu ieşind din hotel.

- O cauţi cu lumânarea, murmură Charlie.
- Are o atitudine nepotrivită, zise ea oftând.
- Am observat, răspunse el sec.

Dane obţinuse cu apariţia lui efectul scontat. Cheful de petrecere dispăruse. Toţi îşi dădeau paharul

peste cap şi-şi stingeau ţigările. Deşi nu avea chef să asculte de Dane Kingston, Pet fu nevoită s-o facă. Se ridică o dată cu ceilalţi şi se îndreptă spre lift.

- Cred că e plăcut să ai o cameră doar pentru tine, remarcă Charlie. Eu împart camera

cu Andy şi el sforăie ca un marfar.

- Aşteaptă să vezi ce înseamnă să împarţi baia cu Lon, zise Joe râzând. îi ia o oră să-şi aranjeze părul dimineaţa.

Când ajunseră la etajul lor Pet o luă la stânga în timp ce toţi ceilalţi o luară la dreapta.

- Noapte bună, băieţi, zise ea.
- Hei, unde te duci? intrebă Lon.
- Camera mea e în partea asta.

-De ce tu ai camera acolo şi noi toţi în partea cealaltă? întrebă el.

Ea ridică din umeri cu indiferenţă.

- Probabil în partea asta sunt camerele cu un pat, răspunse.

îşi pusese şi ea întrebarea când veniseră, dar nu i se păruse important.

-Noapte bună, Lon.

-Stai. Te conduc. Se grăbi s-o ajungă din urmă. Era la fel de înalt ca şi ea. O luă de mijloc şi îi zâmbi ca o pisică jucăuşă.

-Mă descurc, Lon, zise ea îndepărtându-i mâna. Nu trebuie să mă conduci, n-o să mă rătăcesc.

- Vreau doar să mă asigur că ajungi cu bine, zise el, ofensat că ea se gândise la altceva.

-Mulţumesc. Noapte bună, zise ea hotărâtă şi se îndepărtă.

El stătu indecis câteva secunde, apoi se întoarse şi dispăru în întunericul holului.

Camera lui Pet era mică. Avea doar un pat de o persoană, un scaun de culoarea parchetului şi un dulap pentru haine, acoperit pe o parte cu o oglindă. Pe un suport agăţat în tavan era un televizor mic. Dar baia avea dimensiuni normale. Aruncându-şi pantofii din picioare şi cheile pe pat, Pet începu să se dezbrace. Se răzgândi însă şi-şi scoase ţigările din geantă. îşi aprinse una şi se aşeză pe scaun. începuse această producţie cu stângul. Dacă şi-ar fi ţinut gura şi n-ar fi strigat în gura mare ce crede despre Dane Kingston, lucrurile ar fi stat mai bine. Probabil că el uitase incidentul de anul trecut. Acum ea i-l reamintise.

Nu îi plăcea. Dar asta nu însemna că trebuie să i-o şi spună. Dacă nu-ţi place o persoană, încerci s-o ocoleşti, nu îi declari război. Exact asta făcuse ea. îi declarase război şefului.

îi scăpă un oftat. Nu era aşa de obicei, ci dimpotrivă, era o persoană temperată şi cu simţul măsurii. Cum reuşea Dane Kingston s-o facă să devină atât de agresivă?

Totuşi nu avea rost să rămână trează din pricina asta toată noaptea. Stinse ţigara şi

începu să se dezbrace. Dar înainte să apuce să-şi scoată bluza kaki, un ciocănit în uşă o opri.

- Cine e? întrebă Pet.
- Dane Kingston.

Nu crezu nici măcar pentru o secundă că este el. Câţiva membri ai echipei aveau un ciudat simţ al umorului. Nu avea chef de ei acum.

- Bine, pleacă.

Dar persoana de dincolo de uşă bătu din nou. Vru să-i strige că n-are chef de glume, dar se răzgândi. O să le-o plătească cu aceeaşi monedă.

- Imediat! zise în timp ce se pregătea. îşi mai descheie doi nasturi la bluză şi cu un zâmbet provocator, deschise.

- Ai venit să mă înveleşti, Dane? murmură ea.

Dar chiar Dane Kingston stătea în faţa uşii.

Capitolul 2

Pet înmărmuri. Mâinile nu reuşeau să strângă mai repede bluza în jurul corpului.

Dane o măsura din cap până-n picioare. Pet reuşi să-şi revină cu greu . Roşi până-n albul ochilor, conştientă de poziţia jenantă în care fusese prinsă.

- Credeam că este unul dintre băieţi, încercă ea să se apere.
- Obişnuiesc să vină să te învelească? zise el, fără urmă de veselie în glas, ca şi cum n-ar fi glumit.

Pet se înfurie.

- Dacă pentru asta aţi venit, ei bine, nu sunt nici amuzată, nici interesată.

Se dădu un pas înapoi ca să-i poată trânti uşa în nas. Cu o mână sigură, Dane o opri. Pet se înverşună şi se

propti în uşă. Realizând însă cât de ridicol arată, lăsă uşa şi îi bară doar drumul în cameră, stând în faţa lui.

-Ce vrei? răbufni ea.

-Să vorbim, zise el serios, lăsând să se înţeleagă că nu era vorba despre ceva personal.

- Mi-ai vorbit. Acum te rog să pleci. Sunt obosită.

îşi încheie repede nasturii la bluză.

- Aşa cum ai spus mai devreme, mâine avem o zi grea.

- Nu durează decât un minut, insistă el, brusc binevoitor. Mă laşi să intru sau vorbim pe hol, unde ne poate auzi toată lumea.

- Nu-ţi e teamă că te-ar putea vedea cineva intrând în camera mea la o asemenea oră?

- Nu m-ar putea vedea cineva cunoscut. Ceilalţi au camerele în partea cealaltă a holului, răspunse Dane amuzat. Aşa că nu trebuie să te temi pentru reputaţia ta.

Lua-l-ar naiba! O făcea să pară o adolescentă imatură.

- Mă gândeam la reputaţia ta, zise ea.

îi făcu loc să intre.

- Ce vrei să-mi spui? trecu ea la subiect.
- în seara asta... începu el, dar se opri. întotdeauna laşi ţigara aprinsă în scrumieră? Nu ştii că-i un obicei periculos?

- Doar când bate cineva pe neaşteptate la uşă-n miez de noapte. Sau preferai să-ţi răspund cu ţigara în gură? Mama mi-a zis că nu-i frumos pentru o doamnă.
- Şi crezi că-i frumos pentru o doamnă să stea singură în compania a doisprezece bărbaţi?

Pet îl privi uimită, observând dezgustul de pe chipul lui.

Deşi era înaltă, Dane Kingston era totuşi mai înalt. Rar i se întâmpla să privească în sus la cineva, dar era şi mai enervant că acum acel cineva era el.

- Nu văd de ce te priveşte, îi spuse Pet.
- Ar trebui să înţelegi, veni răspunsul lui.
- Sunt colegii mei. Cei mai mulţi căsătoriţi şi cu familie. Joe Willis e bunic. De ce e aşa o crimă să stau cu ei la o bere?
- Trebuie să-ţi explic, domnişoară Wallis, cât de deplasată este prezenţa ta printre ei? Ochii i se îngustară, privind-o tăios. Dacă-ţi pasă de reputaţia dumi- tale ar trebui să renunţi la astfel de obiceiuri.

Pet era uimită şi furioasă.

- Şi ce ar trebui să fac când suntem liberi? Să stau singură în camera mea în timp ce ei se relaxează în hol? Dacă asta voiai să-mi spui, renunţă. Iar eu, dacă voi dori să beau o bere cu băieţii, o voi face.

-în caz că nu te-ai mai uitat în oglindă în ultima vreme, zise el apucând-o de braţ şi postând-o în faţa oglinzii, tu nu eşti unul dintre băieţi.

Dar nu se văzu doar pe sine în reflexia argintie. Alături de ea era un bărbat atrăgător, cu atât mai atrăgător cu cât era furios. Pet îşi trase mâna şi se dădu un pas înapoi. întotdeauna fusese stăpână pe sine, iar slăbiciunea pe care o simţea acum îi era străină şi aproape că o speria.

-Ce aşteptaţi de la mine, reveni ea la tonul protocolar, să mă claustrez în următoarele săptămâni, cât va dura această producţie? Nu sunt o călugăriţă. îmi place să râd şi îmi place compania oamenilor... Brusc se opri, străfulgerată de o idee. De asta camera mea e separată de a băieţilor? A fost ideea ta? Sau e în partea asta pentru că e o cameră cu un pat?

- Atunci când s-au făcut rezervările s-a ţinut cont că eşti singura femeie din grup, admise el. Nu părea potrivit să laşi o femeie singură să fie vecină de cameră cu o duzină de bărbaţi.

-Dar astfel m-ai separat de colegii mei! zise ea, prea furioasă ca să mai aprecieze gestul.

- Da.

-Şi ar trebui să-ţi fiu recunoscătoare pentru asta? Ai idee cât de greu a fost să devin de-a lor? Să fiu tratată ca egala lor? Iar acum sunt în altă aripă a

hotelului. Spui că nu ar trebui să-mi petrec timpul liber în compania lor? Ce altceva mai vrei? Să mănânc singură, la o masă separată?

- înţeleg că nu te-ar fi deranjat să împarţi camera cu unul dintre băieţi, insinuă Dane.

- Următorul lucru pe care o să-l spui este că nu aş fi în siguranţă în aceeaşi cameră cu Joe Willis. Pentru Dumnezeu, e bunic! Făcu un pas spre el. Ar putea chiar să-mi fie mie bunic. Distanţa dintre ei devenise prea mică, dar ea continuă dipreţuitoare: Nu ai o părere prea bună despre cei de acelaşi sex.

Dane o apucă de braţ şi o trase spre el.

- Eşti o femeie atrăgătoare. Şi orice bărbat, indiferent de vârstă, căsătorit sau nu, ar avea un anume gen de idee dacă ar împărţi camera cu tine. Sau nu ştii asta?

- O ştiu. N-am vrut să spun că aş accepta să împart camera cu unul dintre băieţi, doar să subliniez că e deplasat să mă trimiţi în partea cealaltă a hotelului.

Sună telefonul. Din reflex, Dane ridică receptorul şi răspunse. Abia apucă să spună

„Alo“ când Pet îl apucă de mână.

- Dă-mi-l! Cine te crezi ca să răspunzi la telefonul meu? îl apostrofă ea.

La capătul celălalt vocea lui Lon Baxter părea confuză.

- Pet? întrebă Lon. Ce face Dane Kingston în camera ta?
- îmi ţine morală. Lecţia numărul unu: despre comportamentul adecvat în societate al tinerelor femei, zise ea iritată. Ce vrei, Lon?
- Mă întrebam... se fâstâci Lon auzind-o vorbind astfel. Voiam să te intreb dacă nu vrei să luăm micul dejun împreună.
- Sigur, aprobă Pet neţinând seama de recomandările lui Dane Kingston. La ce oră? continuă ea. Cinci e prea devreme? Trebuie să fim la Garden State Arts la ora şase.
- Da, la cinci e bine, aprobă Lon.
- Noapte bună, Lon, încheie ea conversaţia.

Oftă în timp ce puse receptorul în furcă. Toate întrebările pe care Lon se abţinuse să le pună în seara asta le va pune mâine la prima oră. Totul avea o explicaţie. Dar în ce măsură Lon o va crede? întorcându-se dădu cu ochii de Dane Kingston, care o privea fix.

- Probleme? întrebă el, fără să simtă nevoia să-şi ceară scuze pentru că le provocase.
- Mă descurc.
- Aşadar eşti hotărâtă să nu-mi asculţi sfatul.
- în legătură cu comportamentul meu faţă

de colegi? Da, sunt hotărâtă să nu-l ascult, trânti ea. Noi doi avem păreri diferite. Crezi că arăt ca o târfă sin-

gură, într-un bar, înconjurată de atâţia bărbaţi; ca în seara asta. Dar cu cât sunt mai mulţi, cu atât sunt mai în siguranţă. înainte de venirea ta aici nici în vis n-aş fi acceptat invitaţia lui Lon de a lua micul dejun în doi. Am făcut-o doar ca să te irit.

- E un motiv stupid! zise el cu o grimasă.

-Cred şi eu că e un motiv stupid! Nu pot să fiu prietenoasă doar cu câţiva dintre ei, pentru că aş crea false idei. Şi restul grupului ar crede că sunt prietenoasă doar cu cei cu care aş vrea să am o relaţie, sau mai ştiu eu ce aventură. Am ajuns cu greu până la ceea ce am acum: prietenia lor sinceră. De ce trebuia să te amesteci? Nu ţi-a cerut-o nimeni.

-Nu am nevoie de aprobarea nimănui ca să mă amestec. Asta e compania mea, şi spectacolul ăsta e producţie proprie, cum bine ştii. Iar când filmez departe de casă, devin responsabil chiar şi de viata personală a membrilor echipei, şi tu faci parte din echipă. Nu cred că e un pas înţelept să aduci pe platou o femeie ca tine, când restul echipei e formată din bărbaţi departe de soţiile lor. Şi chiar din prima seară te văd cu ei la bar, bând cot la cot cu ei.

Pet era roşie de furie.

-Presimt că nu meriţi tot necazul pe care o să-l aduci! încheie el.

- Aha, deci despre asta e vorba! sări ea. Vrei să mă concediezi, şi cauţi motive. Sau poate o să-mi faci atâtea figuri pe platou până când mă determini să-mi dau demisia.

- Dacă nu ai fi fost un profesionist de primă mână, zburai de mult, zise Dane sec. Dar dacă din cauza ta apar discuţii între membrii echipei, o să dispari de aici cu viteza luminii.

- Atunci stai departe de viaţa mea personală şi nu vor exista probleme! strigă ea, gesticulând. Poţi să-mi spui ce să fac pe platou, dar nu în afara lui.

- La câte producţii departe de casă ai mai participat? întrebă el.

- Am mai fost la filmări care durau două-trei zile, zise ea, încercând să răspundă.

-Câţi ani ai?

-Douăzeci şi şase.

-Sunt mai bătrân cu opt ani. Şi am văzut destui bărbaţi fericiţi în căsnicie care se purtau ca nişte neghiobi departe de soţie şi în preajma unei femei frumoase. De ce crezi că echipa de cântăreţe şi dansatoare care o acompaniază pe Gale nu este cazată în acelaşi hotel cu voi?

Pet ridică din umeri.

- Am crezut că stau la un hotel mai luxos, potrivit pretenţiilor lor.

-E şi ăsta un motiv, aprobă el zâmbind. Dar mai important, redeveni Dane serios, este că astfel nu le dau posibilitatea să-mi zăpăcească echipa după filmări. Şi dacă nu ar fi fost nepractic, tot acolo ai fi stat şi tu.

Iritarea lui era vădită. Se întoarse să plece, dar se opri şi îndreptând un deget spre ea zise:

- Să-ţi fie clar: la prima problemă pe care o cauzezi, ai zburat!

Pet strânse pumnii, şi strigă în urma lui:

- Şi tu aminteşte-ţi ce ţi-am spus!

Dar era prea târziu. Dane trăsese uşa după el. Şi chiar dacă ar fi auzit-o, nu i-ar fi păsat.

Necăjită, Pet se aşeză pe marginea patului. Se lăsă pe spate şi rămase cu privirea în tavan. Trebuia să înveţe să se stăpânească în preajma lui Dane Kingston. în fond era şeful ei. Şeful companiei, de fapt. De ce nu-şi amintise asta la timp în loc să fie atât de voluntară? Neputând răspunde, Pet se hotărî să se culce.

A doua zi dimineaţa Pet întârzie intenţionat la întâlnirea cu Lon de la micul dejun. Purta aceleaşi haine cazone şi-şi împletise părul în coadă. Nu erau multe femei care să-şi permită o asemenea ţinută; datorită

siluetei sale şi trăsăturilor regulate, Pet era una dintre fericite. Ar fi putut purta şi un sac, fără

să piardă din feminitate.

După cum sperase, şi alţi membri ai echipei veniseră să ia micul dejun şi se aşezaseră la masa lui Lon. Pet se aşeză pe scaunul rămas liber.

- Mi-ai păstrat un loc. Mulţumesc, spuse ea intenţionat, ca să fie limpede că acceptase invitaţia lui doar colegial. Bună dimineaţa, zise apoi tuturor.

îi răspunseră toţi în cor, dar Pet observă privirile curioase aţintite asupra ei.

-Mai este cafea în ibric? întrebă Pet. îşi turnă o ceaşcă de cafea.

- Mai e o ceaşcă? întrebă Charlie Sutton.

-Cam o jumătate de ceaşcă, zise Pet, după ce se uită în vas.

Chelneriţa veni să-i ia comanda.

- E cam târziu, zise Pet nehotărâtă. Pâine prăjită şi suc de portocale, comandă ea.

- Şi mai aduceţi cafea, spuse Charlie.

Pet se lăsă pe speteaza scaunului şi-şi privi colegii. Era într-adevăr foarte devreme, înainte de şase dimineaţa, dar tăcerea lor nu se datora faptului că erau somnoroşi.

- Ei, hai, băieţi, zise ea, nu mă întreabă nici unul din voi ce făcea Dane Kingston astă-noapte în camera mea? O să înghiţiţi cu noduri, din cauza curiozităţii, îi tachină ea.

Repetase îndelung replica asta, şi era

mulţumită de cum ieşise: degajată şi naturală.

-Asta-i Pet a noastră, spuse Joe Willis zâmbind, directă şi sinceră.

-Spuneai că a venit să-ţi facă morală, spuse Lon sceptic.

- Da, începu Pet cu o grimasă, a continuat ce începuse, atâta doar că de data asta n-a mai fost vorba despre felul în care mă îmbrac, ci despre felul cum mă port. Crede că o doamnă n-ar trebui să bea o bere seara cu voi, băieţi, şi se aşteaptă să am un rol mai... decorativ.

- De acum înainte o să avem grijă ca cea mai tare băutură alcoolică pe care o comanzi să fie lichiorul, glumi Joe Willis. Asta bea o doamnă, nu?

- Nu, nu. El spunea că nu ar trebui să stau cu voi deloc, zise Pet dând ochii peste cap. S-ar părea că sunteţi o influenţă nefastă pentru o minte tânără ca a mea.

Pet îşi dădea silinţa să facă din toată povestea o glumă.

- Da, suntem o turmă de păcătoşi, glumi şi Charlie.

-Şi ce i-ai răspuns lui Dane? întrebă Lon amuzat, acceptând în sfârşit explicaţia ei.

- Tu ce crezi? I-am spus să-şi vadă de treburile lui, declară ea cu emfază.

Răspunsul îi fu aprobat de către ceilalţi, cu

încurajări. Pet era mulţumită că nu pomenise nimic despre ameninţările lui Dane, în cazul în care ea ar fi fost motiv de ceartă între băieţi. Acum erau de partea ei, şi era mai bine să nu pomenească un lucru care le-ar fi dat de gândit.

Claude Rawlins, regizorul de platou, se opri la masa lor şi schimbară subiectul, cu unul de mai larg interes: programul zilei.

-După ce terminăm de filmat aici, la Garden Arts Center, unde mergem? întrebă Pet. Am înţeles că ideea de bază a spectacolului este s-o arătăm pe Ruby cântând în cele mai diverse locuri: pe scenă, într-un cazinou etc.

-Aşa e, aprobă Claude. De aici plecăm la Basto Village pentru nişte filmări în aer liber, şi apoi la Atlantic City unde va cânta într-un cazinou.

- Vom bate statul New Jersey în lung şi-n lat, nu-i aşa? remarcă Lon, fără entuziasm.

-Ce vrei? în statul ăsta s-a născut şi a crescut. Şi va fi o noutate pentru spectatori care au tot văzut Madison Square Garden şi Las Vegas-ul prin filme.

- Da, ai dreptate, spuse Pet. Mi se pare o idee bună.

- Cred şi eu, o tachină Charlie. Doar şi tu eşti tot din New Jersey, nu?

Pet aprobă dând din cap.

- E normal ca spectacolul să se desfăşoare

în New Jersey. Doar se spune că Ruby Gale este ultima Jersey Lilly.

- Lillie Langtry a fost prima cântăreaţă alintată cu numele ăsta, nu? întrebă Pet.

- Da, deşi era englezoaică. Iar acum avem o americancă. Cel puţin asta e imaginea pe care vor să o vândă.

Claude se uită la ceas.

- Ar fi bine să vă beţi cafeaua, băieţi, e timpul să plecăm.

Pet îşi termină felia de pâine, sorbi ultima gură de cafea şi se ridică o dată cu ceilalţi.

Era mulţumită că băieţii o crezuseră şi lucrurile intraseră pe făgaşul obişnuit.

Opt dintre ei se înghesuiră în rulota lui Charlie ca să meargă împreună spre Garden State Arts Center.

Când ajunseră, Charlie parcă în spatele clădirii, unde erau şi celelalte maşini ale echipei, şi carul TV. Câţiva membri ai echipei erau deja acolo.

Dane Kingston cobora din car când Pet coborî din rulota lui Charlie, împreună cu ceilalţi băieţi. O văzu

imediat şi îi aruncă o privire supărată de parcă ar fi fost în întârziere şi ea era vinovată de asta. Pet se uită repede la ceas. Erau de fapt cu câteva minute.

Dar nu avea timp să se gândească la Dane Kingston acum. Echipamentul trebuia montat

pe platou şi verificat. Toată lumea se apucase de treabă. Pet, Lon, Charlie şi Andy Turner intrară în clădire ca să vadă cu exactitate locul de amplasare a camerelor de luat vederi.

Aveau patru camere de luat vederi fixe. Una urma să fie păstrată ca rezervă, în cazul unei defecţiuni a celorlalte. Lui Pet îi reveni camera doi, care urma să acopere scena din faţă. Andy era la camera unu, în dreapta ei, iar Charlie la camera trei, în stânga. Lon primise o cameră mobilă, care îi permitea să filmeze din diverse unghiuri, şi chiar să urmărească vedeta în culise.

Prima comandă primită spunea că trebuie să ridice nivelul platformei pe care urma să fie fixată camera, astfel încât aceasta să fie mai sus decât scena. Lucrau împreună, ajutându-se unul pe celălalt. Pet lucra cot la cot cu ceilalţi, fără a face caz de faptul că munca era grea şi ea este femeie.

în acest timp ceilalţi membri din echipa de producţie îşi vedeau de treabă. Era un haos general, cu zeci de oameni într-un continuu du-te-vino.

De îndată ce terminară de ridicat platformele, aduseră camerele de luat vederi, bine împachetate în cutii mari de metal, pentru a le feri de şocuri. Nu era uşor pentru Pet să urce singură camera pe platformă dar de-a lungul anilor învăţase câteva şmecherii care

compensau lipsa muşchilor. Niciodată nu ceruse ajutorul cuiva, şi nici nu i-ar fi trecut prin minte s-o facă. Iar dacă cineva s-ar fi oferit s-o ajute, l-ar fi refuzat pur şi simplu.

- Wallis, ce naiba crezi că faci? se auzi o voce în spatele ei.

Fu nevoită să lase camera pe parchet ca să poată întoarce capul să vadă ce se întâmplase. Dane Kingston o privea, cu mâinile în şolduri. Era îmbrăcat ca toţi ceilalţi, în jeanşi şi tricou. Arăta tare bine în această ţinută sport, şi asta nu era de natură să-i uşureze lui Pet situaţia.

Dane i se adresă lui Charlie:

-Lasă camera unu şi treci şi monteaz-o pe asta, spuse el cu un aer nerăbdător.

- Mă descurc şi singură, protestă Pet când văzu că Charlie se îndreaptă spre ea.

- Nu mă interesează să aflu dacă poţi sau nu, spuse Dane şi se întoarse pe călcâie.

- Nu e prima cameră pe care o montez. Sunt capabilă s-o fac şi singură. N-am avut niciodată nevoie de ajutor, insistă ea.

Dane se întoarse spre ea încruntat.

- O să te joci de-a Superwoman altă dată. Nu-ţi permit să te joci cu echipamente de-o asemenea valoare. Ai putea să o scapi, şi eu aş rămâne fără o cameră de rezervă. Aşa că nu am timp şi răbdare pentru prostioare de genul egalitatea între sexe. Nu eşti destul de puternică să ridici camera aia, şi n-ai s-o faci. E clar?

Pet îşi muşcă buzele şi-şi spuse de câteva ori, în gând, că este şeful ei, şeful cel mare, înainte de a răspunde.

- Foarte clar, domnule.
- Bine. Să nu fiu nevoit să îţi mai spun o dată.

Aşteptă la baza platformei până când Pet se dădu
jos şi-i făcu loc lui Charlie. Pet aşteptă să-l vadă plecat.

- Nu m-am considerat niciodată Superwoman, murmură furioasă. Şi niciodată n-am cerut să fiu tratată altfel doar pentru că sunt femeie.

- Admite, Pet, că e un pic cam grea pentru tine, zise Charlie.

- Şi tu, Brutus? i-o întoarse ea sarcastic, dar Charlie n-o auzi.

Capitolul 3

Pe la jumătatea dimineţii toate cele trei platforme erau ridicate. Una dintre camere era montată şi acum lucrau la montarea celei de-a doua.

- Pauză! strigă Claude. Cafea şi pateuri la rulote.
- Cele mai dulci cuvinte pe care le-ai spus vreodată, zise Pet, şi sări de pe a doua platformă. N-am mâncat decât două felii de pâine prăjită. Mor de foame.
- Pe mine directionaţi-mă spre cafea, spuse

Andy în spatele ei. Sunt cu opt ceşti în urma raţiei mele normale pentru o dimineaţă. Mi-a scăzut nivelul cofeinei în sânge, glumi el.
O masă lungă fusese montată afară, lângă carul de emisie. Pet se aşeză la coadă.
După ce-şi luă o cafea se alătură grupului format

din Andy, Lon şi Charlie, şi împreună intrară în sală. Se aşezară lângă scenă; Pet urcă pe scenă, şi se aşeză confortabil pe margine, cu picioarele atârnate. Nu participa la conversaţia lor, prea ocupată fiind să mănânce. După ce termină de mâncat rămase alături de ei, ascultând o explicaţie tehnică pe care o dădea Andy. Alţi membri ai echipei li se alăturară. Pet îşi bea cafeaua cu înghiţituri mici şi din când în când mai punea câte o întrebare când nu înţelegea ce spune Andy.

întinse mâna spre buzunarul unde îşi ţinea ţigările dar îşi aminti că le rătăcise pe undeva mai devreme.

- Are vreunul dintre voi o ţigară? Pe-ale mele le-am pierdut.
- Poftim, îi oferi Lon.
- Mulţumesc. Cafeaua fără o ţigară e ca o friptură fără sare, declară ea.
- Sau ca un pat fără o femeie, sugeră cineva.

Toată lumea râse, doar Pet zâmbi.

- S-ar părea că Pet nu e de acord,

observă Lon.

- Nu. Am un ursuleţ pe care-l smotocesc noaptea, glumi ea. Nu se plânge când mă doare capul.

- Şi te doare des capul? întrebă Charlie râzând.

- De când lucrez cu voi, băieţi, mai tot timpul, răspunse ea serioasă.

Sorbi şi ultima inghiţitură de cafea.

- Mai vrei cafea, Pet? întrebă Andy.

- Aş mai vrea.

- Mă duc eu să-mi mai iau. N-are rost să mergem amândoi, se oferi el.

-Dacă regina permite, curtea se retrage. Dane îşi făcu apariţia lângă grupul lor, şi o privea dezaprobator. Pauza s-a terminat, băieţi, să ne intoarcem la lucru.

îi răspunseră cu „Da, şefu'“ şi se îndepărtară. Pet rămase rigidă pe marginea scenei, cu picioarele atârnând. îl privea în ochi pe Dane. „Dacă regina permite ...“ Era furioasă. Până acum câteva clipe toată lumea ascultase explicaţia lui Andy. Iar Dane făcuse ca totul să pară o adunătură de bărbaţi la picioarele ei, în timp ce ea debitează inepţii. Era furioasă, dar se stăpâni. După ce ceilalţi plecară, Dane se apropie. Pet rămase nemişcată. Scena îi dădea avantajul de a-l privi de sus. Şi indiferent de ce îi va spune, ea n-o să-şi piardă cumpătul.

- Nu aveam supuşi... nu se putu abţine.

Dintr-o singură mişcare el o apucă de mijloc şi
săltând-o în aer o puse jos, în faţa lui. Pet nu avu timp să protesteze. El continuă s-o ţină de mijloc, de parcă ar fi ghicit că dacă îi dă drumul, ea se va îndepărta. Era forţată să rămână pe loc, atât de aproape de el încât corpurile aproape li se atingeau. Apropierea lui o sufoca.

- Nu poţi spune că nu erai centrul atenţiei, zise el.
- Poate în momentul în care ai apărut tu, dar nu mai înainte. Privirea ei se plimba neliniştită de-a lungul pieptului lui. Şi asta îi sporea starea de nelinişte.
- Erau adunaţi în jurul tău ca albinele în jurul mierii, spuse el cu voce joasă.
- Nu-i adevărat! S-au adunat pe lângă scenă, pentru că aveau ceva de care să se rezeme.
- Şi preferau să se rezeme de scenă în loc să stea pe scaune, zise Dane arătând spre sală. în cazul în care n-ai observat, sunt câteva sute de scaune în faţa scenei.
- De ce tot faci din ţânţar armăsar? şuieră ea. De ce trebuie să cauţi motive vulgare în spatele unei simple discuţii?
- Vrei să mă asculţi, vrăjitoare cu limbă lungă? Degetele lui se înfipseră în mijlocul ei.

Dacă intenţia lui fusese să-i capteze atenţia, reuşise. Ştiu mai bine, continuă el, ce este în mintea unui bărbat când se află în preajma ta.
- A, da? Ce? îl provocă Pet.
Dane o privi amuzat.
- Oare cum arată goală şi cu părul despletit? Vrei să continuu? Pentru că pot, spuse el privind-o insistent.
- Nu, răspunse Pet şocată. Nu ştia ce să creadă. Vorbise de parcă astfel gândise el însuşi. Pentru câteva secunde se lăsă în voia fanteziei, şi-şi imagină că Dane este atras de ea.

- Poate că sunt şi bărbaţi care gândesc aşa, dar nu Andy, Charlie sau ceilalţi. Ei mă cunosc.
- Lucrează cu tine. Asta nu înseamnă că uneori mintea nu le zboară spre alte lucruri. Bărbaţii depăşesc în mod obişnuit anumite limite. Probabil că o fac şi femeile, dar ele n-o recunosc nici măcar faţă de ele însele.
- Nu cred că sunt multe femei care să se potrivească descrierii.
- Nu? Nu te-ai întrebat niciodată cum aş fi ca amant?
- Nu. Pet îl îmbrânci. Lasă-mă acum să plec. Nu pot sta toată ziua de vorbă cu tine, spuse ea supărată.
- Ti-e teamă că băieţii vor începe să se întrebe dacă nu cumva altul e motivul pentru care eram în camera ta astă-noapte? Altul

decât cel spus de tine.

- N-ar face asta, răspunse ea, întorcând privirea spre locul unde băieţii montau cealaltă cameră. Observă că Andy o priveşte peste umăr.

- Dar le-ar plăcea să o facă! insistă Dane.

- Ei bine, nu mi-ar plăcea mie. Furioasă că o pusese din nou într-un situaţie penibilă faţă de ceilalţi, Pet se întoarse şi plecă. Coada ei flutură prin aer, şi aproape îl lovi peste obraz. Urcă dintr-o mişcare pe platformă. Ceilalţi tăceau. în cele din urmă, Andy sparse gheaţa.

- V-aţi certat?

- Dacă încerci să sugerezi că sunt atrasă de namila aia cu muşchi, nu ne mai cunoaştem. Dacă nu mi-ar fi fost şef, i-aş fi spus eu unde să se ducă. La naiba! M-a acuzat că vă acaparez atenţia. Şi asta pentru că te-ai oferit să-mi aduci cafeaua!

- Vrei să spui că-i vina mea? întrebă Andy nedumerit. Doar o femeie putea raţiona aşa.

- Da. Şi a imaginaţiei lui prea bogate! zise ea arătând spre Dane.

- Vrei să te ajut să-l găseşti? întrebă Lon.

Pet se întoarse spre el.

- Ce să găsesc? întrebă ea.

- E evident că ţi-ai pierdut cumpătul. Vrei să te ajut să-l găseşti?

Ceilalţi erau destul de înţelepţi să nu

zâmbească în faţa ei.

- Nu, mulţumesc. Mi-l găsesc singură, spuse încet, înţelegând că se răzbună pe ei. Am nevoie doar de puţin timp ca să mă calmez.

- Hai să accelerăm procesul, zise Charlie şi apucând o bucată de carton începu să-i facă vânt cu ea.

- Amuzant, spuse ea, dar nu era nici urmă de amuzament în expresia ei.

Nu mai avea chef de glume. Dar până la pauza de prânz reuşi să treacă peste incident. Iar ceilalţi fie că uitaseră, fie că erau destul de isteţi să nu vorbească despre asta în preajma ei.

După-amiază impresia de haos crescu o dată cu venirea trupelor care o acompaniau pe Ruby Gale, şi care începură să-şi repete numerele de dans şi cântecele.

Cu casca pe cap, cu ajutorul căreia comunica cu regia de emisie din carul TV, Pet verifica imaginea transmisă de cameră. întotdeauna când echipamentul era mutat pe distanţe lungi apăreau mici diferenţe, care trebuiau ajustate. Nu cereau mult timp, dar era bine ca totul să fie făcut înainte. De aceea aveau o zi întreagă la dispoziţie pentru montarea şi verificarea echipamentului. Barnes era tehnicianul din carul de emisie cu care

colaborau ea şi ceilalţi operatori.

- E aici. Tocmai a intrat, îl auzi Pet pe Lon în cască. Mamă, e chiar mai sexy în carne şi oase, decât pe ecran!

- Ruby Gale? Unde e? întrebă Charlie.

Pet se amuză auzindu-i vorbind pe toţi în cască. Vedeta venise la repetiţie, şi toate celelalte treburi fuseseră uitate. Admise în gând că şi ea era curioasă s-o vadă.

- Se îndreaptă spre scenă, îi răspunse Lon lui Charlie.

întorcând capul Pet o văzu pe Ruby Gale trecând
pe lângă ea. Cu părul de un roşu-Tizian, i se păru la început mai scundă decât crezuse, apoi îşi zise că e firesc. Camera o făcea să pară uşor mai înaltă, la asta contribuind şi picioarele zvelte.

Avea părul lung, ondulat, lăsat liber pe umeri. Din nefericire Pet putea s-o vadă doar din spate. Ar fi vrut să-i vadă şi chipul, curioasă fiind să afle dacă e la fel de frumoasă ca în fotografii.

Pet observă că Dane îşi făcuse apariţia, ca s-o întâmpine. Un zâmbet larg îi lumina faţa. Pet strânse din buze iritată când văzu că o sărută. Totuşi în lumea lor salutul şi sărutul erau la fel de familiare ca şi o strângere de mână.

- Ai văzut cum se agaţă de Dane? murmură

Charlie.

- Mi-aş dori să se agaţe aşa şi de mine, zise Lon, şi imită răgetul unui tigru.

- în mod sigur lui Dane îi place, observă Andy.

- Ar fi neobişnuit să nu-i placă, spuse Lon. Hei, eşti foarte tăcută, Pet. Nu ai nimic de comentat?

îi trebuiră câteva secunde până fu stăpână pe vocea ei. Cu microfonul lângă obraz, o şoaptă era suficientă pentru a fi auzită.

- Ce să comentez? E o femeie frumoasă, dar nu cred că aşteptaţi de la mine aceleaşi reacţii ca din partea voastră.

Ruby Gale era într-adevăr frumoasă. Pet o vedea acum bine. Avea trăsături exotice. Sprâncene negre, arcuite, buze pline, senzuale.

- Un avertisment, băieţi, spuse Andy. Are un temperament care se potriveşte perfect culorii părului.

- Nu-mi pasă, declară Lon. Tot ce ştiu e că în următoarele zile va fi o plăcere s-o privesc. Sunt gata să plătesc pentru asta.

- Vezi să nu spui asta şi sindicatului, zise Charlie.

Barnes din regia de emisie se auzi şi el.

- Nu credeţi că e timpul să vă apucaţi de treabă, băieţi?

Murmure de nemulţumire se auziră în căşti. Din fericire Ruby Gale dispăru în culise împreună cu Dane, aşa că nu mai aveau

distracţie. Dar nu pentru multă vreme. După cincisprezece minute se întoarse ca să repete numerele de dans alături de trupă. Se schimbase într-un costum adecvat, mulat pe corp. Pet trebui să îndure alte conversaţii pline de complimente la adresa siluetei cântăreţei. Era sătulă de subiectul acesta la sfârşitul zilei. La hotel se simţi mai bine după ce făcu un duş. Se schimbă într-o pereche de pantaloni maro şi o bluză verde.

Coborî să ia masa în restaurantul hotelului, hotărâtă să-i ocolească pe Lon şi Charlie, care păreau absorbiţi de subiectul Ruby Gale.

Din nefericire părea o boală generală. în timpul mesei nu auzi nimic altceva. Toţi ştiau o noutate, o bârfă, sau aveau ceva de comentat despre cântăreaţă. Pet rămase să-şi bea cafeaua cu ei, dar când ceilalţi se îndreptară spre bar, pentru un ultim pahar, hotărî că-i suficient pentru o zi şi plecă. Nici unul dintre băieţi nu observă că ea nu-i însoţeşte, şi nici asta nu-i plăcu.

Era atât de îngândurată, încât nu-l văzu pe Dane Kingston. Aproape dădu peste el.

- Bună seara, murmură ea şi vru să treacă mai departe.

- Nu mergi cu ceilalţi? întrebă el.

- Nu în seara asta. A fost o zi lungă şi sunt obosită, explică ea. Nu voia ca el să creadă că

îi influenţase decizia in vreun fel.

- Nu că mi-ar fi trecut prin minte că-mi asculţi sfatul, dar nu pot spune că arăţi obosită.

Pet trase aer în piept exasperată.

- Ei bine, m-am plictisit să-i tot aud vorbind despre Ruby Gale. Şi numai asta au făcut în ultimele ore.

- Nu-ţi place să joci rolul secundar, nu?
- Poţi să crezi ce vrei. N-avea chef să se certe din nou cu el. Poate ţi se pare că este un subiect interesant pentru o conversaţie, dar eu nu sunt de aceeaşi părere. Noapte bună.
- Noapte bună.

înainte de a trece de el, o întrebă.

- Pet este o poreclă?

Surprinsă, se întoarse.

- Nu, e de fapt o prescurtare de la Petra.

Lăsă capul într-o parte şi întrebă curioasă: De ce?

- Fără vreun motiv special. Eram doar curios. Mâine dimineaţă este o şedinţă la ora şapte.
- Da, ştiu. Mergi să iei masa? întrebă ea, arătând spre restaurant.
- Nu. Tocmai plecam. Voi lua masa cu domnişoara Ruby Gale în seara asta.

Cuvintele lui erau ultima picătură. Mai întâi toată echipa, mulţi dintre ei fiindu-i prieteni, nu ştiau nimic altceva decât Ruby Gale, iar acum

Dane Kingston lua cina cu ea.
Era cel mai mare defect al lui!
Privirea ei se plimbă peste hainele sport cu care fusese îmbrăcat toată ziua.
- Te duci îmbrăcat aşa?
- Nu crezi că e potrivit?
Un zâmbet îi apăru în colţul gurii.

- Vom mânca câte un sandviş în apartamentul ei.
- Cum, fără caviar şi şampanie? întrebă ea ironic.
- Le păstrăm pentru final, când vom sărbători succesul spectacolului.
- Drăguţ. Distracţie plăcută, spuse ea şi plecă repede, înainte ca el s-o mai poată opri. Era prea devreme ca să se culce. Şi în camera ei minusculă simţea că îi cad pereţii în cap. Luându-şi un caiet în geantă ieşi din hotel şi merse la piscina din faţă.
Se aşeză şi-şi scoase caietul. Era un loc potrivit pentru a scrie o scrisoare. Dar abia apucă să scrie „Dragă Rudy“, când o umbră îi întunecă hârtia. Ridică ochii şi-l văzu pe Joe Willis stând lângă ea.
- Scrii scrisori de dragoste? întrebă el zâmbind.
- E pentru fratele meu. Face parte din Paza de Coastă, explică ea. Tu ce faci? Plimbarea de seară?
- Da. Se aşeză lângă ea. Mai ai şi alţi fraţi?

- Un frate mai mare, Hugh. Locuieşte în Connecticut, este căsătorit şi are trei copii - toţi băieţi. Soţia lui, Marjorie, e o fată nemaipomenită. O iubim cu toţii. Vrei să vezi nişte poze cu nepoţii mei?
Joe aprobă dând din cap şi ea scoase un mic album foto pe care-l purta întotdeauna la ea. Mândră, îi arătă fotografiile. Apoi Joe scoase şi el fotografiile nepoţilor, şapte la număr.

-Cum se face că nu eşti încă măritată, Pet? Ar trebui să porţi fotografiile copiilor tăi în geantă. Sper că nu eşti una dintre femeile alea care vor celibat pe viaţă, zise Joe dezamăgit.

- Parcă ai fi tata! Aud câte o prelegere despre binecuvântarea căsătoriei în fiecare săptămână. Râse amuzată. Nu pot să-i conving că aş spune da într-un minut bărbatului potrivit.

- Nu cred că n-ai fost deja cerută în căsătorie, insistă el. Eşti o fată grozavă.

-Mulţumesc. Da, am fost chiar logodită, dar n-a mers.

- Cred că a fost foarte dureros.

-Poate părea ciudat, dar nu a fost aşa, îşi aminti ea. Chiar îmi plăcea Bob. De fapt suntem încă prieteni buni. Când am hotărât să rupem logodna a fost o hotărâre comună. Am fost tristă, dezamăgită că nu mersese relaţia, dar n-am avut inima frântă. Şi asta demonstrează că nu el era cel căutat.

- Da, probabil, spuse Joe cu regret.
- Aş bea un suc. Vrei şi tu unul, Joe?
- Nu, mulţumesc. Băuturile astea acidulate îmi provoacă arsuri, zise el.

Era un apus fermecător, ca în filmele western. Pet se întrebă dacă Dane şi Ruby Gale admiră şi ei apusul, pe undeva.

- De ce crezi că Dane Kingston nu s-a căsătorit niciodată, Joe? întrebă ea. Sau a fost căsătorit?
- Nu, din câte ştiu eu. Probabil din acelaşi motiv ca şi tine. N-a găsit fata potrivită. Sunt destule fete frumoase în jurul lui.
- Şi care speră să ajungă şi în patul lui, nu? spuse ea cu dezgust. Cred că nimeni nu l-a acceptat până acum pentru că e prea plin de el. O femeie nu poate suporta aşa ceva prea multă vreme.

Joe nu era de acord cu ea.

- în viaţa asta trebuie să te lupţi pentru ceea ce-ţi doreşti. Nimeni n-o să-ţi ofere ceva de-a gata, pe un platou de argint. îl admir pe Dane pentru că luptă şi obţine ce-şi doreşte. Nu-s mulţi bărbaţi ca el.
- Foarte încurajator, murmură Pet.
- N-o să mă cert cu tine pentru el, zise Joe şi se ridică. Mă duc să-mi termin plimbarea şi te las să-ţi termini scrisoarea către fratele tău. Noapte bună, Pet.
- Noapte bună.

Dar abia după câteva minute luă stiloul şi începu să-i scrie fratelui ei.

Capitolul 4

Orchestra era aşezată în fundal, pianistul îşi exersa mâna ca să scape de trac. Dansatorii erau aranjaţi în formă de evantai în jurul lui Ruby Gale. în spatele lor, în partea dreaptă era grupul vocal de acompaniament.

Era o repetiţie la rece, fără costume. Fiecare cântec şi dans urmau să fie repetate pe rând, astfel incât să poată fi corectate unghiurile de filmare şi fixate luminile. A doua zi urma o repetiţie generală cu costume, iar seara spectacolul.

Camerele erau pe poziţie. Toţi cei de pe scenă aşteptau semnalul lui Claude. Dane Kingston era în carul TV, în care era regia de platou mobilă. Instrucţiunile lui le auzea Pet în cască.

-Camera doi, începem cu tine, o informă el pe Pet. Vreau un prim-plan al lui Ruby, şi apoi deschizi

cadrul la ordinul meu. Urmează camera trei. Am repetat numărul ăsta de două ori, aşa că de data asta înregistrăm.

Pet îşi umezi buzele nervoasă, în timp ce privea prin cameră. Cunoştea procedura. înregistrau repetiţia pentru ca mai târziu,

seara, să poată fi vizionată, urmând ca mâine, la repetiţia generală, să fie făcute ultimele corecţii. De asemeni urmau să filmeze şi repetiţia generală deoarece spectacolul live era unic, special pentru acest spectacol televizat. Erau o mie de lucruri care puteau distruge un cântec sau un număr de dans într-un spectacol live, aşa că banda cu repetiţia generală era ca o plasă de siguranţă. Puteau apela la ea în timpul montajului pentru produsul final.

- Merge banda! spuse Dane.

- Linişte! ordonă Claude, şi liniştea se aşternu peste sală.

Din acest moment singurul lucru pe care-l va auzi va fi vocea lui Dane în cască. Pet blocă mental orice altceva.

-în regulă, camera doi, dă-i drumul. Vocea lui Dane era calmă, şi la fel era şi Pet, acum că începuseră.

Nu observă semnalul dat de Claude celor de pe scenă, nici toba care dădea tonul pentru inceperea melodiei. Chipul lui Ruby Gale umplu vizorul, ochii albaştri priveau drept spre cameră. După primul vers, Dane ordonă:

- Măreşte cadrul, Doi. încet.

Şi apoi, în timp ce Pet focaliza:

- Nu pierde clarul, Walis. Camera trei, preiei tu. Acum.

Pet nu avea nevoie să consulte desfăşurătorul

pe care-l avea la îndemână ca să ştie ce urmează. Următorul cadru era unul general, cu întreaga scenă.

- Rămâi pe poziţie, Doi, urmezi. Acum.

Când se duce spre stânga urmăreşte-o, Wallis.

Pet încercă dar fără succes, îşi dădu seama după vocea lui Dane care ţipa la ea.

- Nu vezi că o acoperă un dansator? Trei, preia! Ai stricat cadrul ăsta, Wallis.

Pet strânse din dinţi, nefiind convinsă că greşeala îi aparţine în totalitate. Bănuia că dansatorul îşi depăşise poziţia, cu toate că nimeni nu precizase care sunt poziţiile principale ale dansatorilor. Oricum nu avea timp să se gândească cine a avut dreptate şi cine nu. Se pregăti pentru următorul cadru. între timp îl asculta pe Dane lăudându-l pe Andy.

- Grozav, Unu'!

Şi cu o notă de amuzament, continuă:

- Nu ştiam că poţi să faci aşa ceva, Turner. Ai grijă să-ţi reuşească şi data următoare.

Apoi, cu o voce de gheaţă i se adresă ei.

- Nu e bine, Wallis, corectează un pic stânga. Acum.

Concentrându-se Pet o urmări pe cântăreaţă de-a
lungul unui şir de paşi de dans. Şi o făcu fără cusur. Dar nu primi nici o laudă din regie. Atenţia lui Dane era îndreptată în altă parte.

- Baxter, apari în imagine la camera trei. Treci de linia roşie, îi spuse el lui Lon, care avea camera mobilă. în regulă, Trei, dă-i drumul.

Sfârşitul cântecului îi aparţinea tot lui Pet. Era o trecere de la prim-plan la general şi o întoarcere la prim plan. Prima dublă îi ieşi foarte bine, dar greşi la a doua. La a treia Dane îi urlă în ureche.

- Mai larg, Doi! Am spus mai larg. Asta e!

Cântecul se termină. îl auzi pe Dane.

- Opriţi banda!

Claude li se adresă celor de pe scenă.

- Foarte bine.

Toată lumea respiră uşurată. Brusc totul redeveni un haos în mişcare.

Pet oftă şi ea şi opri camera. îşi dădu seama că Dane deschisese un alt canal de comunicare, ca să poată fi auzit în sală.

- A ieşit bine. Ruby, eşti senzaţională.

Cântăreaţa zâmbi satisfăcută la auzul complimentului. Suflă un sărut în direcţia difuzorului. Pet înţelese că au deconectat difuzorul şi acum puteau să-l audă doar ei în

căşti.

- Claude, pregătiţi-vă pentru următorul număr, îl sfătui Dane pe regizorul de platou.

Vocea lui Lon Baxter explodă în căşti.

- Doamne, ce femeie! Aţi văzut, băieţi, cum se mişcă? Mi-a crescut presiunea arterială.

Cuvintele lui fură acompaniate de alte aprecieri mai vulgare.

- Atenţie la limbaj! strigă Dane. Uiţi, Baxter, că te aude o doamnă.

- O doamnă? întrebă Lon, apoi râse. Adică Pet?

- Exact, spuse Dane furios.

Pet preferase întotdeauna să se prefacă a nu auzi anumite lucruri decât să-i facă să se simtă stânjeniţi în prezenţa ei. Altminteri ar fi ridicat un zid între ea şi colegi. Aşa că nu-i plăcu faptul că Dane Kingston intervenise.

- Nu daţi atenţie, băieţi, spuse ea în microfon. Am eu nişte căşti speciale care se închid automat când vorbiţi voi murdar. Tot ce aud e un ţiuit prelung.

- Domnişoară Wallis, spuse Dane ameninţător, eu dau ordinele aici. Puţin îmi pasă dacă limbajul lor te ofensează sau nu. Dar atâta vreme cât eu conduc circul, genul ăsta de limbaj nu va fi folosit în preajma unei doamne. E clar?

- Absolut, aruncă ea printre dinţi.

-Acum, dacă ne-am înţeles, să trecem mai departe. Ruby cântă singură următorul cântec. N-ar trebui să ai dificultăţi s-o urmăreşti, Wallis, e singură pe toată scena, o admonestă el sarcastic.

Pet dădu în clocot auzind un reproş atât de nedrept. îşi înghiţi cu greu cuvintele care-i stăteau pe limbă. Avusese parte de destule bruftuieli din partea lui de-a lungul zilei, nu avea rost să-l provoace.

Restul zilei fu un dezastru. Unul dintre numere ieşi greşit de la un capăt la altul. Fie că un dansator greşea paşii, fie Ruby bălmăjea versurile, ori era o greşeală a operatorilor, adică mai întotdeauna a ei. în cele din urmă Claude îi spuse lui Dane în căşti că poate e timpul pentru o pauză. Cu atât mai mult cu cât vedeta era în pragul unei crize de isterie.

în clipa în care Dane aprobă şi dădu pauză, Pet îşi scoase căştile şi sări de pe platformă. Fără o vorbă, părăsi sala. Frustrată din pricina aparentelor inabilităţi şi furioasă din pricina felului în care o trata Dane, avea nevoie să iasă din atmosfera tensionată din sală.

Era o zi călduroasă de iulie, dar adia un vânt uşor şi era plăcut. Găsi un loc la umbră şi-şi aprinse o ţigară, sperând că astfel va scăpa de tremurul bărbiei. Văzu că şi ceilalţi ieşeau din clădire. Când o văzură, Charlie, Lon şi alţi

colegi se îndreptară spre ea.

-O fi mai cald aici, dar e mai linişte, zise Charlie şi se aşeză oftând.

- Bine că s-a gândit Claude să ceară o pauză, spuse Lon. Era cât pe ce să vedem temperamentul acela de care ne povestea Andy. Dacă aţi fi auzit ce i-a spus bietei fete care uitase paşii. Dacă Dane a crezut că eu vorbesc urât, ar fi trebuit s-o audă pe Ruby Gale.

Pet şi-ar fi dorit să nu fi adus în discuţie subiectul ăsta. Ca şi cum i-ar fi ghicit gândurile, Lon o privi şi îi observă expresia mohorâtă.

- Cred că-ţi datorez nişte scuze, Pet. Unele lucruri pe care le-am spus erau deplasate. Uit uneori că nu eşti unul dintre băieţi. îmi pare rău.
- Nu-i nimic, răspunse şi-şi stinse ţigara.
- Da, spuse şi Charlie, Dane a avut dreptate când ne-a reamintit că Pet este totuşi femeie. De multe ori ne purtăm fără să-i arătăm respectul cuvenit.
- Niciodată n-am cerut vreun tratament special, le reaminti ea.
- Doar nu crezi c-o să-ţi deschid uşa de acum încolo, glumi Lon, încercând s-o facă pe Pet să vadă lucrurile în altă lumină.
- îmi pare rău, băieţi, azi sunt mai irascibilă. A fost o zi dificilă, avându-l tot timpul pe Dane Kingston pe capul meu, explică ea. S-ar părea că nu fac nimic cum trebuie.

- Poate te străduieşti prea tare, sugeră Charlie.

- Sunt sigur că Dane a exagerat, spuse Lon.

- Aş vrea să nu se mai ia atâta de mine. Cred că sunt capabilă să suport critica, dar el mă dă de toţi pereţii.

-Nu te lăsa impresionată. Eşti un operator bun, doar la asta trebuie să te gândeşti.

- Toată lumea înăuntru! strigă Claude. începem.

Intrară cu toţii. în drum, Pet îşi mai luă un pahar cu ceai cu gheaţă.

Nici după pauză lucrurile nu au mers mai bine, aşa că la sfârşitul zilei Pet era un pachet de nervi. Pe drumul de întoarcere la hotel toată lumea vorbea cu toată lumea. După atâtea ore de încordare nervoasă încercau să se relaxeze. în trecut şi Pet reacţionase la fel, şi de multe ori se simţise mai relaxată, dar astăzi nimic nu putea s-o facă să se simtă mai bine.

Ajunşi la hotel refuză să rămână cu ei în hol şi se îndreptă direct spre duş. Fără să-şi usuce părul se îmbrăcă cu un costum în care ştia că îi stă bine, lucru care de obicei îi ridica moralul. Se studie în oglindă şi părăsi camera de hotel. Pentru că era prea devreme pentru cină se îndreptă spre barul hotelului. Dar nici unul dintre colegii ei nu era acolo. în schimb îl

remarcă la o masă pe Dane Kingston împreună cu Claude, regizorul de platou, Joe Willis şi Greg Coopster, inginerul de sunet.

Vru mai întâi să plece, dar se răzgândi şi-şi spuse că ar putea să bea liniştită un pahar cu vin. Doar pentru asta venise. Când Joe Willis o salută şi ceilalţi o priviră, ea dădu doar din cap în semn de salut. îşi alese o masă mai retrasă, cât mai departe de masa lor. Barmanul veni să-i ia comanda.

— Un pahar cu vin alb, te rog.

în timp ce îşi căuta ţigările în geantă, sesiză că un bărbat se apropie. Mâinile începură să-i tremure, înainte de a ridica privirea.

Ştia deja cine e. Renunţă să mai caute ţigările şi-şi ascunse mâinile sub masă. Ridică ochii şi expresia lui nu o făcu să se simtă mai bine. Dane se aplecă şi puse o mână pe masă. Gestul lui o făcu să se simtă ameninţată, în ciuda zâmbetului.

— N-ai vrea să vii la masa noastră? o invită el.

— Nu. Nu făcu nici cel mai mic efort să tempereze duritatea refuzului şi întoarse capul prefăcându-se că-l ignoră. Ceea ce nu era adevărat.

— Insist, spuse Dane pe un ton de comandă. N-ar trebui să stai aici singură.

— Eşti imposibil, ştii? răbufni Pet, cu toată furia strânsă peste zi. Mai întâi mă critici că

stau şi beau în

compania bărbaţilor, colegii mei de altfel, pe motiv că nu aşa se comportă o doamnă. Acum eşti supărat că stau aici singură. Ce-ar fi să te hotărăşti?

Văzând că o priveşte amuzat, îşi feri privirea.

- Nimic din tot ce fac nu te mulţumeşte, se plânse
ea.

Dane se dădu într-o parte pentru a-i face loc barmanului, care îi adusese paharul cu vin, dar după ce acesta se retrase, el se strecură pe banchetă lângă Pet. Prea uimită ca să reacţioneze, la început se lăsă în voia senzaţiilor provocate de atingerea coapsei lui lipită de a ei. îşi zise că i-ar fi imposibil să articuleze un sunet în clipa asta.

îi simţea privirea măsurând-o. Ca răspuns, se încăpăţână să privească într-un punct fix, evitându-i ochii.

- Vrei să mă mulţumeşti? întrebă el curios.

Sugestia strecurată în tonul întrebării dezlănţui în
mintea ei imagini interzise. Dacă putea să-i trezească asemenea senzaţii doar stând alături, cum ar fi dacă ar face dragoste cu ea? Inima îşi accentuă bătăile.

- Nicidecum, minţi ea, luând paharul în

mână. De ce nu mă laşi în pace? Mi-era bine înainte să vii.

-O femeie singură într-un bar e o ţintă pentru orice bărbat care intră. Nu poţi rămâne aici singură, insistă Dane.

Vocea blândă cu care i se adresă de data asta îi spori farmecul. Dar Pet nu putea să-i cedeze.

- Poate că vreau să fiu agăţată, îl provocă ea.

Dane o privi cu atenţie încercând să descopere adevărul din spatele vorbelor.

- Asta îţi doreşti?

Bravura nu o prindea cel mai bine. încercă să-şi păstreze atitudinea şi îi răspunse:

- Nu-mi doream decât să beau un pahar cu vin înainte de masă, în linişte, ca să mă pot relaxa. Acum vrei, te rog, să pleci?

- Nu te las să stai aici singură. Ia-ţi paharul şi vino cu mine la masa noastră. Ne uităm peste programul de mâine.

Pet oftă. Era limpede că avea mai multe şanse să mute un munte decât să-l convingă pe el să plece. Hotărî să plece ea.

- Cred că nu m-ai auzit. Am spus că voiam să beau un pahar cu vin în linişte. N-aş putea face asta în mijlocul unei discuţii tehnice, nu?

Pet scoase din geantă banii pentru consumaţie şi-i lăsă pe masă.

- Vrei, te rog, să te ridici ca să pot pleca? îl întrebă.

- Dar nu ţi-ai terminat vinul.

- îl iau cu mine în restaurant. Nu e o crimă

să bei un pahar cu vin înainte de a cina singură într-un restaurant? îl întrebă ironică.

- E păcat, dar nu e o crimă, spuse el zâmbind.
- Atunci fii atât de bun şi fă-mi loc, îi ceru ea nervoasă. Stătuseră destul unul lângă altul. încă zâmbind, Dane se ridică şi-i întinse mâna ca s-o ajute să se ridice.
- Ne uităm peste ce am filmat astăzi, cam peste o oră. O să hotărâm eventualele modificări. Dacă termini cina până atunci, poţi veni şi tu.

în tot acest timp contină s-o ţină de mână deşi ea nu mai avea nevoie de sprijinul lui. Degetele lui în jurul cotului îi înfierbântau pielea. Brusc era tentată să petreacă mai multă vreme în compania lui. Dar îşi aminti că se vor uita peste ceea ce filmaseră. Fusese criticată destul pentru o zi.

- E un ordin? îl întrebă în timp ce-şi lua paharul cu vin.
- Nu, nu e obligatoriu să participi, îi răspunse arţăgos.
- Atunci, cu tot respectul, refuz. Scuză-mă.

îl spuse barmanului că-şi ia paharul cu vin şi intră în restaurant. Cină singură. Abia când ea ajunsese la cafea apărură şi ceilalţi. Pet ar fi putut să meargă la masa lor, dar n-avea nici un rost. Prea neliniştită pentru a merge la culcare, ieşi pentru o scurtă plimbare.

La un stand de ziare se uită după nişte

ilustrate. De pe coperta unei reviste îi zâmbea Ruby Gale. Curioasă,

Pet răsfoi revista căutând articolul. Nu avea răbdare să citească, dar se uită peste fotografiile care-l ilustrau. într-una din ele, Ruby Gale stătea pe un şezlong alături de Dane Kingston. Ruby purta cea mai minusculă pereche de bikini pe care Pet o văzuse vreodată. Dar nu femeia o interesa. Imaginea lui Dane îi amintea de sculpturile Greciei antice. Frumuseţea bărbatului era năucitoare. Observă şi zâmbetul mulţumit care îi ridica uşor colţul buzelor.

Zâmbea mulţumit, semn că prezenţa femeii de lângă el îi făcea plăcere. Furioasă, Pet puse revista înapoi pe raft. Era femeie în toată firea, nu se mai putea îndrăgosti de bărbaţii din reviste ca o adolescentă. Pentru ea Dane Kingston era la fel de inabordabil ca un star de cinema pentru o adolescentă din provincie. Dar oare era chiar aşa? Alungă gândul ispititor. Raţiunea îi spunea că o asemenea speranţă nu poate aduce decât necazuri.

Traversând holul hotelului îl văzu pe Joe Willis. Alergă şi îl ajunse din urmă.

- Cum a mers întrunirea? îl întrebă ea.

Joe se întoarse uimit spre ea, deoarece n-o auzise apropiindu-se.

- M-ai speriat!

- îmi pare rău. Aţi făcut vreo schimbare?

- Surprinzător, a fost nevoie de foarte puţine modificări. La sunet sunt nişte probleme, dar Dane a fost mulţumit pe ansamblu. Mâine va încerca câteva unghiuri noi.
- Dar imaginea? A fost bine? insistă Pet. Nu putea crede că Dane a fost chiar atât de mulţumit.
- Sigur că da. Te aşteptai la altceva? răspunse Joe privind-o mirat. Mâine o să iasă şi mai bine.
- Da, sigur, spuse ea absentă.
- Nu ştii până la ce oră servesc cina? întrebă Joe uitându-se la ceas. N-am mâncat încă şi mor de foame.
- Cred că până la unsprezece.
- Atunci ar fi mai bine să mă grăbesc. Prefer să fiu spălat înainte de a mânca.

La lift se despărţiră.

- Ne vedem mâine, Joe.
- Noapte bună.

Când ajunse la uşă începu să caute cheia. Tocmai când o găsise, uşa de vizavi se deschise şi ieşi Dane.

- Aceasta este camera ta? întrebă Pet înroşindu-se.
- Da, am ales-o special ca să te pot supraveghea.

Zâmbetul îi invadă ochii.
Pet nu se aştepta ca el să recunoască aşa ceva. Francheţea lui o irită. îi întoarse spatele furioasă şi îi aruncă peste umăr:

- După cum vezi, mă întorc în cameră devreme şi fără însoţitor. în seara asta grijile tale în ce mă priveşte iau sfârşit.
- Nu te supraveghez, îi spuse Dane râzând. E o coincidenţă că avem camerele faţă în faţă. în loc să se simtă mai bine, Pet se simţi mai rău. Era o prostie că-şi imaginase a fi o preocupare pentru el. Colac peste pupăză, yala refuza să cedeze, şi uşa rămânea încuiată, cu toate sforţările ei. Dane o privea cum se chinuieşte, şi ea blestema clipa când se întâl-niseră. încercă să-l facă să plece.
- Dacă te duci să iei cina, ai face bine să te grăbeşti. Servesc doar până la ora unsprezece.
- Nu mă îndreptam spre restaurant.

Era în spatele ei.
- Dă-mi cheia. Există un secret al uşilor de hotel.

Era mai bine să-i dea cheia ca să plece odată.
- Ai mâncat deja? îl întrebă ea. Credeam că abia s-a terminat întâlnirea, tocmai m-am întâlnit cu Joe.
- Da, aşa e, spuse el în timp ce deschise uşa fără efort. Nu, n-am mâncat.

Pet îl examina cu ochi scrutători. Părul rebel o

atrăgea în mod deosebit. Ar fi vrut să-l mângâie. De teamă că va face gestul fără să vrea, se agăţă cu amândouă mâinile de cureaua genţii.

- Trebuie să mănânci, spuse ea încurcată, încercând să se concentreze asupra subiectului. Nu e sănătos să sari peste cină.
- Nu te îngrijora. O să comandăm ceva în apartament.
- în apartament? repetă ea, studiindu-l în continuare. Apoi făcu în sfârşit legătura. Te îndreptai spre hotelul domnişoarei Gale.
- Da, spuse el, şi se dădu la o parte din uşă.
- La ora asta? spuse primul lucru care îi veni în minte şi-n aceeaşi clipă regretă. îmi pare rău, nu mă priveşte.
- Nu, spuse el. Dar după ce am văzut casetele, sunt câteva lucruri pe care trebuie să le clarific cu ea.
- Nu trebuie să-mi dai explicaţii.

Pet nu voia să-l audă minţind şi inventând explicaţii. Probabil că-şi dăduse seama că şi ea, ca şi restul lumii, era la curent cu aventura lui cu Ruby Gale.

Dane îi atinse bărbia şi îi întoarse faţa spre el.

- Nu trebuie? şopti.

Brusc era foarte aproape de ea. Pet nu putea să-şi creadă ochilor. Dar el tocmai mergea la Ruby Gale. Nu putea să uite asta, şi nici fotografia din revistă, atât de provocatoare.

- Nu crezi că ar trebui să te razi mai întâi? întrebă calmă.

Dane îşi trecu mâna peste faţă.

- Nu-ţi plac bărbaţii nebărbieriţi?
- Nu-i vorba de mine. Eu nu sunt Ruby Gale.
- Nu, nu eşti, spuse el şi se îndepărtă.

Pet se dădu şi ea înapoi până se lipi cu spatele de uşă.

- Poftim cheia, spuse Dane.

Se simţea ca o şcolăriţă pentru că se retrăsese astfel. Privi cheia întinsă. Dar înainte să apuce s-o ia, se trezi în braţele lui. Sărutul o făcu să uite de toate. îi răspunse la rândul ei, fără să se mai gândească la consecinţe.

- Acum m-ai mulţumit, Pet, şopti Dane, cu o voce care îi înmuie tinerei picioarele. înainte să apuce să spună ceva, el se îndepărtase pe hol. Ca vrăjită intră în cameră şi închise uşa. Ar fi vrut să înţeleagă ce se întâmplase, dar mai ales ce însemna asta.

Ştia ce vrusese să spună, pentru că îşi amintea în detaliu discuţia din restaurant.

Dar de ce o sărutase? Pentru că o găsea atrăgătoare? Era un motiv ca oricare altul. Dar Pet spera că era mai mult decât atât. Şi i-ar fi displăcut ideea că nu o va mai săruta niciodată.

Capitolul 5

A doua zi lucrul se desfăşură normal. Ţinură

o şedinţă dimineaţa, în care se trecură în revistă peste modificările ce urmau a fi făcute la filmare. Dane nu-i dădu o atenţie deosebită lui Pet. O salută şi atât. încercă să se îmbărbăteze singură, îşi spuse că nu e dezamăgită, şi că în fond nici nu se aştepta la altceva.

Şi ca să-şi demonstreze că era aşa, munci cu îndârjire şi încercă să aibă aceeaşi relaţie de camaraderie cu colegii ei. Mai fusese sărutată şi altă dată, de bărbaţi care nu voiau nimic mai mult, şi uitase a doua zi. Putea să treacă peste această întâmplare.

Spre prânz începură să înregistreze repetiţia generală cu costume. Când Ruby Gale păşi pe scenă Pet rămase fără grai. Purta o rochie fără bretele, cu umerii goi. O întreagă gamă de reacţii se auzi în cască. De la fluierături până la înjurături. Pet izbucni în râs.

- Băieţi, mă faceţi să roşesc, şopti ea în microfon. Parcă aş asculta telefoane de la linia erotică.
- Cum naiba stă rochia aia? întrebă Lon.
- Cred că e lipită, răspunse Charlie.
- E doar puterea voinţei, îi tachină Pet.

Dane interveni.

- încetaţi! Grupul vocal este în umbră, Joe, continuă el.

Dar băieţii continuară să-şi dea cu părerea despre rochie şi făptura uimitoare care o purta.

- Dacă e lipită, ce credeţi că se va întâmpla când va începe să transpire? întrebă Charlie.
- Hai, Joe, îndreaptă toate reflectoarele spre ea, imploră Lon. Transformă scena într-o baie de aburi.
- O să mi se topească mie urechile, băieţi, zise Pet.
- Am zis să încetaţi, Wallis! strigă Dane.
Nu avea nici o importanţă că el era afară, în carul de emisie. Pet îl vedea ca şi cum l-ar fi avut în faţa ochilor. Furios şi cu gura strânsă într-o grimasă. O înfurie nedreptatea. Dintre toţi, ţipase numai la ea.
- De ce ţipă numai la mine? spuse ea încet. Sunt singura căreia nu i-au ieşit ochii din orbite.
Nu intenţionase să fie auzită, de aceea tresări când auzi răspunsul lui Dane.
- Tocmai de aceea. Ceilalţi nu se pot abţine, dar tu poţi, nu-i aşa?

- Da, domnule! Cum spuneţi dumneavoastră, sir! îşi ascunse furia în ironie.

Era clar că ceea ce se întâmplase în seara trecută nu însemna nimic pentru el. Va fi în continuare la fel de dur cu ea, ca să se asigure că nu-şi face idei greşite. Acum înţelesese. în fond nici nu se putea compara cu femeia de pe scenă. îşi aminti că după ce o sărutase pe ea, se dusese la Ruby Gale.

După zece minute regizorul de platou anunţă dansatorii să se pregătească pentru primul număr. Dane îi informă că merge banda, şi începu numărătoarea inversă.

- îţi aminteşti primul cadru, Wallis? Prim-plan şi deschizi când îţi spun eu.

începură. Dacă Pet crezuse cu o zi înainte că e pretenţios, nu ştia încă nimic. Dane urla în căşti la cea mai mică greşeală. Număr după număr, Dane le cerea perfecţiunea. Chiar şi atunci când era vina lui Ruby Gale, tot pe ei îi certa. De câteva ori chiar uitase versurile cântecelor. Dar în difuzorul din sală vocea lui Dane era calmă şi binevoitoare.

-Nu-i nimic, Ruby. După câte greşeli am făcut noi, eşti îndreptăţită să mai greşeşti şi tu. Eşti minunată.

Pet oftă auzind de ce tratament preferenţial are parte vedeta. Aceasta nu era criticată niciodată. De ce nu? se gândi ea mânioasă. Sensibilă după atâtea remarci tăioase, simţea că i se face rău.

Pet trebuia să încheie unul dintre numere.

- Rămâi în încadratura asta, camera doi, spuse Dane. Stai, n-auzi? Bine, opriţi banda.

Pet lăsă camera şi îşi şterse palmele de pantaloni. Se îndreptă spre Andy.

- Pauză, băieţi, se auzi vocea lui Dane în difuzor.
- Spuse o voce din cer, glumi Charlie.

- în ciuda a ceea ce crede, nu e totuşi Dumnezeu, murmură Pet, crezând că nu poate fi auzită.
Dar Dane vorbi în căşti.
- Dacă aş fi Dumnezeu, Wallis, aş face ceva cu tine, i-o tăie el. Data viitoare când îţi spun să îngheţi într-o încadratură, exact asta vreau să spun, nicidecum să te mişti.
îi venea să ţipe la el, să înceteze să dea cu ea de pământ la fiecare cinci minute. Dar o idee o făcu să zâmbească.
- Iubitule, nu e de nici un folos, spuse Pet în microfon. Toată lumea a înţeles că eşti îndrăgostit de mine. Zadarnic încerci s-o ascunzi ţipând la mine.
Toată lumea izbucni în râs. Pet ştia că îl provocase. îşi scoase căştile şi ieşi din sală.
îl auzi pe Charlie strigând-o:

- Pet! Dane vrea să vorbească cu tine.
- Spune-i că sunt în pauză.
în locul ceaiului cu gheaţă luă o cafea. Avea nevoie de un întăritor.
- Ce te-a apucat? o întrebă Charlie apropiindu-se. Zâmbea dar tonul era dezaprobator. O admira că ştia să se apere, dar totodată credea că e nebună că o face.
Veni şi Lon.
- îţi place să te joci cu focul, nu? întrebă el.
- Vreau doar să mă lase un pic să respir, răspunse Pet. Uşa se trânti cu putere şi ştiu că Dane era cel care

tocmai ieşise. Se prefăcu că priveşte parcul din faţă, şi rămase cu spatele. Spera că are o atitudine nonşalantă.

- Mi-e teamă că ai păţit-o de data asta, murmură Andy.

Pet dădu ochii peste cap, arătând că nu-i pasă. Ştia că Dane se apropie, fără să întoarcă ochii.

- Credeai că scapi? îi auzi vocea. Era incredibil de calm. Nu-i veni nici un răspuns în minte. Ca să acopere

tăcerea, duse cafeaua la gură cu indiferenţă. Nu apucă să bea. Dane îi luă paharul din mână.

- Hei, aia e cafeaua mea!

- Ţine, zise el către unul din băieţi întinzându-i cafeaua.

întorcându-se spre el, Pet observă că se străduia să nu zâmbească.

-Ce bine că toată lumea ştie cum stau lucrurile, spuse el.

în următoarea secundă o luă în braţe. Pet nu avu timp să protesteze. O sărută cu pasiune. Părea că abia aşteptase să o poată face. Simţurile ei explodară. Conştientă că toată lumea îi priveşte, încercă să-l împingă, dar fără rezultat. Totuşi asta nu o deranja. Nu-i mai opuse rezistenţă şi îi răspunse la sărut.

Dane se opri brusc şi o îndepărtă. Era o flacără în ochii lui. Ceilalţi aplaudau şi fluierau. Echipa luase sărutul ca pe o glumă, convinşi că

Dane o bătuse cu propriile ei arme. O copleşi ruşinea. Nu-şi amintea să mai fi roşit aşa vreodată în viaţă.

- De ce ai făcut asta? întrebă ea încet. Chiar trebuia să fie astfel umilită în public?

Dane îi luă bărbia şi o forţă să-l privească.

- Părea că e singura cale de a-ţi închide gura, spuse el zâmbind amuzat. Şi data viitoare am să te muşc. Facem pace?

înainte ca Pet să răspundă, îl strigă cineva. Dane se întoarse spre cel căruia îi dăduse cafeaua ei. Luă paharul de plastic şi i-l puse în mână.

- Mai adaugă nişte zahăr în cafea, poate îţi mai îndulceşte starea de spirit.

- Nu eu am ţipat la toată lumea! strigă ea după el.
- Femei! zise Dane, dând din mână.

Pet simţi că tocmai i se pusese o etichetă: „imposibilă“. Războinică, privi în jur, provocându-i parcă să îndrăznească să spună ceva. Joe Willis fu singurul curajos.

- Aşa-i când te joci cu focul, te arzi.

Pet înghiţi fără o vorbă comentariul. Dar ceilalţi erau destul de înţelepţi încât să se abţină.

Peste zece minute Claude îi chemă la muncă.

A doua zi, vineri, era ziua cea mare. Concertul lui Ruby Gale era programat la ora nouă.

Pet alese să se îmbrace cu o pereche de

pantaloni crem şi o bluză de mătase de culoarea piersicii, şi-şi puse în jurul mijlocului o curea împletită manual. Ţinuta ei de zi cu zi era prea comună pentru o seară în faţa publicului.
Acesta începu să vină cu o jumătate de oră înainte de începerea spectacolului. Sus, pe platforma ei, Pet era ţinta multor priviri. Asculta amuzată comentariile care ajungeau până la ea.
O femeie o arătă bărbatului de lângă ea.
- Uite, au o femeie operator.
Acesta dădu cunoscutul răspuns misogin.
- Probabil e doar un ajutor.

Câţiva se opriră şi îi puseră întrebări despre spectacol. Alţii o întrebară unde a învăţat să mânuiască camera.
- Am absolvit un curs de specialitate, la colegiu.
Cu câteva minute înainte de începerea spectacolului, Dane se făcu auzit în căşti. Abia îl văzuse în cursul zilei. Şi atunci în mijlocul vreunei conversaţii. El abia îi aruncase o privire. Pet credea că sentimentele ei reveniseră la normal, până în clipa în care îi auzi vocea, dându-le primele instrucţiuni. Apoi i se adresă direct ei:
- Ce zici, Wallis? Poţi să faci totul ca la carte? întrebă el, evident cu o notă de

tachinare în glas.

- Dacă n-o să pot, contez pe tine să mi-o spui, îi răspunse ea.

- Poţi paria, râse el încet.

- Aş face-o, dar nimeni nu-mi va ridica osanale, glumi Pet, surprinsă de ea însăşi.

- Ai grijă, gură mare, altfel ştii ce păţeşti, o ameninţă Dane.

- Promisiuni, promisiuni! răspunse Pet, prefăcându-se că oftează. Aşa sunteţi voi, bărbaţii, promiteţi şi apoi uitaţi.

- Asta o s-o ţin minte!

Apoi reveni la lucru.

- Claude, suntem gata în culise?

- Vom fi în timp! spuse regizorul de platou.

-Baxter, filmează publicul, continuă Dane să dea instructiuni.

Apoi i se adresă lui Lon, care filma cu o cameră mobilă.

La ora nouă fix se ridică cortina. Până la pauză totul decurse perfect. Părea că repetiţiile îndelungate serviseră scopului.

Ruby Gale era într-adevăr extraordinară, susţinută şi de un public entuziast. Era sexy, uimitoare, plină de viaţă, aşa cum Pet n-o mai văzuse niciodată. Era ca o vrajă care învăluia totul, şi Pet se întrebă ce se va întâmpla la douăsprezece noptea când va bate ceasul.

Caleaşca se va transforma în dovleac? Oare vraja îi dispărea?

-Mă scuzaţi.

Un bărbat mai în vârstă stătea lângă platformă. Pet îl observase mai devreme, deoarece era unul dintre spectatorii din primele rânduri. Dădu la o parte microfonul.

- Da? întrebă ea, aşteptându-se să fie întrebată când se va difuza spectacolul la televizor.

-V-am urmărit şi voiam să vă spun că sunteţi o femeie foarte frumoasă. Ar trebui să fiţi în faţa camerei de luat vederi nu în spatele ei, spuse el zâmbind.

- Mulţumesc, îi răspunse ea zâmbind binevoitor.
- Ştiu că sunteţi ocupată, dar voiam să vă spun asta, continuă el ca o scuză, şi se retrase la locul lui.
- Ce voia domnul acela? o întrebă Charlie, trecând pe lângă ea. Ţi-a cerut să te întâlneşti cu el?
- Nu, a fost foarte drăguţ. Mi-a spus că sunt frumoasă şi ar trebui să fiu în faţa camerei.

Dane interveni în căşti:

- Ei bine, se înşală. Locul tău e în spatele camerei.
- Drăguţă schimbare, aruncă ea.
- De ce? întrebă Dane.
- Cei mai mulţi bărbaţi consideră că locul

femeii e în bucătărie, la cratiţă.
- Mai bine ea decât eu, răspunse Dane glumind.
Apoi se adresă tuturor.
- Pauză cinci minute!
După cum se temea Pet, a doua parte n-a mers la fel de bine ca prima. La mijlocul celui de-al treilea număr se defectă camera numărul trei. Au fost nevoiţi să improvizeze pentru a putea acoperi şi partea lui Charlie. între timp, fu montată camera de rezervă. Din fericire totul nu dură decât pe durata a trei cântece. Totuşi stresul şi încordarea îi afectă pe toţi.
Răsuflară uşuraţi când concertul luă sfârşit. în timp ce publicul părăsea sala, echipa începu să demonteze echipamentul.

- Te întorci la hotel cu mine? o întrebă Charlie.
- Da, dar mi-am lăsat geanta în carul de emisie, explică Pet. Fug s-o iau. Aşteaptă-mă!
Lăsase geanta în carul de emisie pentru a nu avea grija ei în timpul spectacolului. în timp ce se îndrepta spre ieşire, o opri asistenta lui Ruby Gale.
- Scuză-mă, ai putea să-mi spui unde îl pot găsi pe domnul Kingston?
- Nu l-am văzut, răspunse Pet. Ar putea fi încă în carul de emisie. Eu merg într-acolo. Vrei să-i spun ceva?
- Domnişoara Gale pleacă acum spre hotel. Voia să-i amintească de petrecerea pe care o

dă în seara asta. Vrei să-i spui tu? Domnişoara Gale vrea neapărat ca el să vină, adăugă tănăra femeie.

- O să-i spun, o asigură Pet.
- Grăbeşte-te, Pet! strigă Charlie.

Ea ieşi în fugă. Afară se îndreptă mai întâi spre carul de emisie. Când deschise uşa, Dane tocmai ieşea. O privi surprins.

- S-a întâmplat ceva?
- Nu, mi-am lăsat geanta în rulotă şi Charlie mă aşteaptă. Secretara lui Ruby Gale m-a rugat să-ţi transmit că eşti aşteptat la petrecerea dată în seara asta.
- La naiba! Spuse el trecându-şi mâna peste faţă.

Pet se bucură văzând că nu-i face prea mare plăcere.

- A mai spus şi că domnişoara Gale vrea neapărat să te duci, adăugă ea.
- N-am de ales. E o chestiune obligatorie pentru amândoi, şi pentru ea şi pentru mine. Ruby a invitat câtiva oameni importanţi, politicieni, ziarişti. E bine pentru a-ţi face relaţii, şi e o bună publicitate. E un lucru bun şi pentru ea, şi pentru spectacolul meu. O afacere machiată în eveniment social.

Pet se întreba de ce îi dă atâtea explicaţii. Nu era treaba ei de ce merge el la petrecere, sau ce înseamnă petrecerea în sine. Pe de altă parte, faptul că vorbise cu ea o făcea să simtă

că este importantă pentru el.

- Am înţeles că este ceva obişnuit în lumea divertismentului, spuse ea înţelegătoare.

- Ai participat vreodată la o asemenea petrecere? întrebă Dane.

- Dumnezeule, nu! râse ea.

- Vrei să vii cu mine în seara asta? întrebă el. Aşa o să ştii pe viitor că nu pierzi nimic dacă nu ai posibilitatea să participi la asemenea evenimente.

O clipă ea crezu că vorbeşte serios. în următoarea, era convinsă de contrariu.

- Nu vorbeşti serios.

- Atunci de ce te-aş invita? întrebă Dane serios.

îl privi uimită. Nu era nici o urmă de amuzament pe chipul lui. O privea, aşteptând să răspundă.

- Nu sunt îmbrăcată potrivit pentru o petrecere, spuse Pet dorind să-i dea ocazia de a-şi retrage invitaţia, dacă asta dorea.

- După cum vezi, nici eu, spuse el ridicând mâinile în sus. Era într-adevăr în ţinută de lucru. Vii? E o experienţă. Nu pot să spun că vei dori s-o repeţi, dar...

- Da, ai dreptate. De dragul experienţei, acceptă Pet.

Dar ştia ea mai bine de ce acceptă. N-o interesa
petrecerea, nici adăugarea unei noi experienţe

pe listă. Avea posibilitatea să petreacă câteva ore alături de el, şi avea s-o facă. Era o nebunie, poate chiar o prostie, dar asta era.

- Ia-ţi geanta, spuse Dane. Te aştept aici.

Pet îşi aminti că mai este aşteptată de cineva.

- Am uitat de Charlie. Mă aşteaptă să ne întoarcem împreună la hotel.

- Mergi şi ia-ţi geanta. între timp eu o să-i spun să plece singur, că te întorci cu mine. N-or să ştie ce să mai creadă, glumi el, referindu-se la băieţi. Ne întâlnim aici.

- Bine.

Pet nu înţelegea cum poate fi atât de schimbătoare. Acum era furioasă pe el, şi imediat îşi dorea să petreacă mai mult timp în preajma lui. îşi luă geanta din rulotă. înainte de a coborî aruncă o privire echipamentului. Realiză cât de mult costă totul. Se întrebă dacă Dane era într-adevăr atât de bogat.

Capitolul 6

Distanţa până la hotel fiind mică, o parcuseră în câteva minute. Pet se minuna cât de uşor îi venea să converseze cu Dane, la fel de uşor de parcă ar fi fost unul dintre colegii ei. Discutară doar despre producţia spectacolului. Aproape îi păru rău că au ajuns atât de repede. Conversaţia lor se încheie în faţa uşii apartamentului lui Ruby Gale.

înainte de a bate, Dane o luă de mijloc. Pet

gândi că toată conversaţia avusese un alt scop. îi abătea atenţia de la atracţia pe care el o exercita asupra ei. Căldura atingerii îi aminti de puterea cu care îl dorea. Dane o trase mai aproape şi îi şopti.

- Arăţi minunat.

Era felul lui de a o incuraja.

-Mulţumesc.

Uşa fu deschisă de asistenta lui Ruby Gale. Zâmbetul politicos îi dispăru când dădu cu ochii de Pet.

- Bună seara, domnule Kingston. Domnişoara Gale se va bucura că aţi venit.

-Bună seara, Clancy, spuse Dane. Ţi-o aminteşti pe domnişoara Wallis, nu? continuă el.

- Bineînţeles, zise tânăra femeie, încercând să păstreze aparenţele. Era evident că nu înţelegea ce caută Pet acolo. Domnişoara Ruby este...

-O văd, Clancy, mulţumesc.

Ruby Gale era înconjurată de o armată de bărbaţi. Pet o privi o clipă, apoi se uită în jur. Decorul era năucitor. Totul era roz. De la covor până la tapiţeria sofalei şi a scaunelor. Mai erau şi vaze mari, albe, cu trandafiri roz. Pereţii erau acoperiţi de mătase imprimată în culori pastel. Chiar şi chelnerii purtau jachete de culoare roz, asortate cu pantaloni negri. Pet se

simţea stângace, în timp ce Dane o conducea prin mulţime spre locul unde era Ruby Gale. în drum luă două pahare de pe o tavă dusă de un chelner şi îi puse unul în mână. Pet îl privi surprinsă. Dane îi întoarse privirea, imitându-i discret uimirea. Era amuzat de reacţia ei.

- Credeam că astfel de camere de hotel există numai în filmele hollywoodiene, comentă ea.

-E cumplit, nu-i aşa? intrebă el în şoaptă. Ar trebui să vezi dormitorul. Are un pat în formă de trandafir. Cred că mai degrabă prefer oglinzile din rulota lui Charlie.

Lui Pet i se strânse inima. De unde ştia Dane cum arată dormitorul? Vorbea din experienţă? Se înfurie pe sine. Sigur că vorbea din experienţă. Doar ea ştiuse de relaţia lui cu Ruby Gale. Atunci de ce acceptase invitaţia lui ? Răspunsul era simplu. Era fascinată de el.

Nu putea să reziste farmecului pe care el îl exercita. Nu mai avea mare încredere în propria ei demnitate. Luă o gură de şampanie, încercând să facă faţă “experienţei” la care singură se supusese.

- Mă mir că şampania nu e roz, spuse ea.
- I-a scăpat din vedere, răspunse Dane zâmbind.

O privi cu atenţie.

- Ţi-am spus că va fi o experienţă. Ţi se pare

dezgustătoare, nu?

Considera multe lucruri dezgustătoare. Unul dintre ele era faptul că o invidia pe Ruby Gale pentru timpul petrecut alături de el. Dar nu la asta se referea Dane, şi ea prefera ca el să nu înţeleagă adevăratul motiv al expresiei ei.

- Totul e atât de fals, dădu Pet din umeri.

Dane îi luă capul în mâini şi o privi atent.

- Aşa cum nu eşti tu, spuse el scrutând-o.

Pet era jenată de scena pe care o formau in mijlocul încăperii. Se retrase un pic. Dane îi dădu drumul şi zise privind în jur.

- Totul e parte dintr-o imagine. Oamenii aceştia ar fi fost tare dezamăgiţi dacă ar fi găsit un decor obişnuit. Ruby Gale e un star. Ceva obişnuit nu i s-ar potrivi. Un star trebuie să fie tot timpul parte dintr-un spectacol. Ruby e isteaţă. Le dă ceea ce vor. Astfel îi provoacă. Vor dori să mai vină.

Pet se întrebă dacă el însuşi crede ce spune.

- Totul e fals, o lume fantastică făcută din hârtie colorată. Se numeşte ambalarea produsului.

- Probabil că ai dreptate, spuse Pet.

- încă nu ai fost prezentată oficial „produsului”, nu? Trebuie să corectăm această scăpare înainte ca Ruby să înceapă să arunce cu săgeţi otrăvite.

Urmărindu-i privirea caustică o zări pe

cântăreaţă printre musafiri. O masă de păr roşu pe umeri albi desăvârşiţi. Rochia era de culoarea ochilor ei. Ochi care clipeau neliniştiţi şi iritaţi atunci când îl priveau pe Dane, adică mai tot timpul.

Când ajunseră lângă ea Ruby îi adresă lui Dane un zâmbet radios.

- Mă întrebam când ai să-ţi faci apariţia, iubitule, spuse punându-i o mână după gât, în timp ce se întindea să-l sărute.

Buzele lor se atinseră. Pet considera că pentru mai mult timp decât era necesar. Era şocată de furia care o cuprinsese. Stătea ţeapănă, în timp ce bărbaţii care erau lângă ei se priveau zâmbind. Când Dane îşi retrase capul, Ruby îi şterse urmele de ruj de pe buze cu degetele. Gestul arăta, mai mult decât sărutul, natura relaţiei lor. Era posesiv. Pet văzu că Dane nu se opune în vreun fel.

Apoi vedeta îşi strecură ambele mâini în jurul braţului lui şi se întoarse spre cei cu care vorbea.

-îl cunoaşteţi pe Dane Kingston, producătorul meu, regizorul meu şi... prietenul meu drag.

Pauza fusese făcută intenţionat, ca şi tonul cu care pronunţase cuvântul. Dane zâmbi palid. Pet vru să plece, dar chiar în acel moment Dane îşi aduse aminte de ea, o apucă de mână şi o trase mai în faţă. Se aşteptase ca

Ruby Gale s-o ucidă din ochi, dar aceasta îi aruncă o privire indiferentă. Buzele se deschiseră larg într-un zâmbet.

- Nu cred că o cunosc pe această încântătoare domnişoară, spuse şi îi întinse mâna lui Pet.

Pet îi strânse mâna şi zâmbi stins. Mândria o obliga la o reacţie demnă, ascunzându-şi sentimentele.

- îmi pare bine, domnişoară Gale, spuse politicoasă.

- Nu v-aţi mai întâlnit, explică Dane, dar ţi-ai petrecut ultimele zile privind spre ea. Ea este Petra Wallis, operator la camera doi.

- Camera de pe centru? spuse vedeta privind-o scrutător. Nu ştiam că eşti aşa de liberal, Dane.

- Nu, poate n-ai observat, i-o întoarse el.

-Eşti partea lui de statistică, domnişoară Wallis? Datorită noilor legi, explică ea celorlalţi, care impun ca femeile să fie angajate în posturi destinate tradiţional bărbaţilor, un angajator este aproape obligat să angajeze femeia care s-a prezentat pentru post. Eu nu sunt de acord cu toate ideile acestea despre egalitate pentru femei. Prefer să fiu slabă, dominată de un bărbat puternic.

Cei trei bărbaţi dădeau bovin din cap, ascultând-o.

-Te asigur că nimeni nu m-a obligat s-o angajez pe domnişoara Wallis, interveni Dane. Angajarea ei n-a avut nimic de-a face cu sexul căruia îi aparţine. Mă îndoiesc că s-a gândit cineva la asta.

Intervenţia lui Dane n-o făcu să se simtă mai bine. Cu atât mai mult cu cât unul dintre bărbaţi, probabil ziarist, o măsura din cap până-n picioare.

- Eu n-aş putea să vă intervievez fără să fiu conştient de sexul căruia îi aparţineţi, spuse aceasta obraznic.

Pet strânse din dinţi, încercând să se controleze. Obişnuită cu remarci grosolane, putea să facă un efort de dragul aparenţelor.

-E păcat că oficialităţile încurajează angajarea preferenţială în detrimentul profesionalismului. E mult prea costisitor, spuse Ruby Gale. Apoi se întoarse spre Dane. Ai văzut câte întârzieri şi probleme tehnice au apărut din pricina unor membri ai echipei mai puţin competenţi.

- Eşti o profesionistă, Ruby, şi ştii că întotdeauna apar tot soiul de probleme, de un fel sau altul. Dar asta nu e vina domnişoarei Wallis. Este unul dintre cei mai buni profesionişti pe care îi am, de aceea i-am şi dat camera doi. Când tu eşti pe scenă meriţi tot ce e mai bun, şi m-am asigurat că aşa va fi. O să

te convingi când vei vedea casetele cu ce-am filmat în seara asta.

-Dumnezeule, spuse cântăreaţa tachinându-l, o asemenea laudă din partea ta!

Se întoarse spre Pet.

- Probabil eşti flatată.
- Sunt, admise Pet.
- De asta ai adus-o pe domnişoara Wallis la petrecere, ca o recompensă pentru munca prestată? întrebă Ruby, mângâindu-l pe obraz. Ce drăguţ din partea ta, iubitule!

Concluzia la care ajunsese Ruby Gale o puse pe Pet pe gânduri. De aceea o invitase? Era un fel de primă pentru bună purtare? Prefera să fie doar o invitaţie prietenească.

- Nu cred că Pet ar fi de acord cu tine, Ruby. Ea spune că sunt un tiran.
- Ai uitat „băgăreţ“, şopti Pet.
- Da, aşa e, aprobă el, ridicând paharul de şampanie în cinstea acestor cuvinte.
- Despre ce vorbiţi? întrebă Ruby, privindu-i suspicioasă.
- Despre o rebeliune împotriva autorităţii, răspunse Dane sec. Am uitat să-ţi spun că ai fost absolut senzaţională în seara asta, schimbă apoi vorba. Ai ţinut tot timpul publicul în mână.

Cântăreaţa făcu o plecăciune.

- Mulţumesc, dragul meu.

- în cinstea lui Ruby Gale! Un bărbat ridică paharul pentru a onora performanţele ei artistice.
- Da, pentru minunata noastră Jersey Lily, spuse al doilea bărbat.
- în cazul în care nu aţi observat, Ruby e o floare exotică, sălbatică, spuse Dane admirativ.
- Ştii de fiecare dată ce să spui ca să faci o femeie să se simtă deosebită, Dane, toarse Ruby în timp ce-şi

trecea mâna de-a lungul braţului lui. îşi infipse posesiv unghiile în mâneca lui. Ar trebui să mă supăr că ai adus o tânără blondă la petrecerea mea, dar iată, sunt toată topită după tine.

- Niciodată topită, spuse el şi-i sărută degetele. Poate puţin ameţită.

Ruby izbucni în râs.

- Niciodată nu ştiu dacă să te cred sau nu. Probabil face parte din farmecul tău.

Pentru prima dată Pet era de acord cu Ruby. Exact asta credea şi ea despre Dane Kingston.

- Acum mă scuzaţi, zise cântăreaţa, dar trebuie să-mi întreţin invitaţii. Mă faci să uit de îndatoririle mele. Ai grijă de domnişoara Wallis... prezint-o şi altora.
- O să am, spuse Dane uşor.

Pet avu impresia că Ruby Gale tocmai îi dăduse permisiunea lui Dane s-o însoţească.

Era mai jignitor decât dacă i-ar fi interzis acest lucru. Ruby lăsa să se înţeleagă că n-o consideră o ameninţare.

Cei trei bărbaţi se prezentară, dar Pet nu-i asculta. Dane mai făcu conversaţie cu ei câteva minute, apoi o luă pe Pet de braţ, şi o prezentă unui alt grup. Procedura se repetă de câteva ori. Pet realiză că Dane nu făcea decât să-şi vândă la rândul său propria imagine. în lumea show-bizu-lui a face afaceri înseamnă a-ţi face relaţii.

îi era greu să vorbească cu el. Conversa cu uşurinţă cu cei pe care abia îi cunoştea, dar i se punea un nod în gât ori de câte ori Dane îi adresa cuvântul. Din pricina tensiunii o durere ascuţită îi presa tâmplele.

Un invitat mai guraliv îl prise pe Dane într-o discuţie despre meritele şi lipsurile televiziunii. Pet profită de ocazie.

- Scuză-mă, merg să-mi împrospătez machiajul. Lipsesc câteva secunde.

Fără să mai aştepte răspunsul lui, se îndepărtă. Asistenta lui Ruby îi arătă unde e toaleta doamnelor.

Pet se analiză autocritic în oglindă. Avea faţa bine pusă în evidenţă datorită faptului că-şi prinsese părul cu o bentiţă aurie. O pereche de cercei de aur îndulcea ansamblul. Dar lipsea acea senzualitate care o făcea deosebită pe

Ruby. Observând că e palidă îşi fardă obrajii şi îşi accentuă forma buzelor cu ruj. Cu un oftat, recunoscu că o blondă sofisticată nu poate concura cu o bombă sexy.

întorcându-se în salon îl văzu pe Dane vorbind cu un politician. Dar în loc să se îndrepte spre el, preferă să meargă spre masa unde era aranjat un bufet suedez.

- E o oportunitate, nu? şopti o voce cinică în urechea ei.

Surprinsă, Pet întoarse capul. Un bărbat mai scund se înghesuia în umărul ei. îi părea cunoscut, dar dură câteva secunde până îşi aminti că e unul dintre cei trei bărbaţi cunoscuţi la începutul serii. Era probabil un reporter.

- Da, este, spuse Pet.
- Petra Wallis, nu?
- Aveţi o memorie excelentă, comentă Pet.
- îi cunosc aproappe pe toţi cei de aici. E necesar în meseria mea. Şi aş fi nebun să uit numele dumitale.

Zâmbi fără subînţelesuri, de data aceasta. Era un bărbat de aproape patruzeci de ani, care ar fi fost atrăgător fără aerul de superioritate pe care îl afişa.

- Probabil că tu ai uitat. Numele meu este Nick Brewster.
- Eşti ziarist, nu?

- Da, şi fac un articol despre vedeta noastră. Intenţionez să-l trimit la mai multe ziare.

Câteva clipe o studie în tăcere.

- Cred că tocmai mi-ai dat o idee. O altă abordare a subiectului, dintr-un nou unghi.

- Eu? întrebă Pet uimită.

- Da. Vedeta văzută prin ochiul camerei de luat vederi. Schiţă un cadru imaginar cu degetele.

- Nu sunt sigură că înţeleg.

- Aş scrie articolul din punctul tău de vedere, explică ziaristul. Cum este să lucrezi cu Ruby Gale, genul ăla de lucruri. Ai văzut-o în timpul repetiţiilor şi în timpul concertului. Există diferenţe?

- Asta e uşor de spus. înaintea publicului este electrizantă. în timpul repetiţiilor lucrează, este concentrată asupra tehnicii interpretării de a cânta. E mai multă rutină.

Pet răspunsese cu onestitate, neînţelegând unde bate ziaristul.

- Dar cum este să lucrezi efectiv cu ea? E temperamentală? Pretenţioasă?

Pet începu să înţeleagă ce anume îl interesează.

- Bineînţeles că este pretenţioasă; cu sine şi cu ceilalţi. E o profesionistă.

- Haideţi, domnişoară Wallis! Mie puteţi să-mi spuneţi. Toată lumea ştie că poate să fie o căţea temperamentală pe două picioare. Din câte am auzit nici acum n-a scutit pe nimeni de toanele ei.

- Sigur că au existat probleme, admise Pet, dar eu n-am avut ocazia să văd acele ieşiri temperamentale de care vorbiţi.

El ridică sceptic o sprânceană.

- Dane probabil că îi ciuguleşte din palmă, spuse reporterul.

Atitudinea lui Pet nu era încurajatoare. Totuşi reporterul insistă.

-Toată lumea ştie că cei doi au o aventură, sau poate o relaţie. Nici n-au încercat s-o ascundă, chiar dacă el te-a adus aici.

- Nu intenţionez să vorbesc despre viaţa privată a domnului Kingston, chiar dacă aş şti toate lucrurile pe care doriţi să le aflaţi. Dar pe care nu le ştiu. Sunt doar o angajată şi nimic mai mult.

-Câtă loialitate! zise el în bătaie de joc. Ar trebui s-o răsplătiţi, domnule Kingston, zise el spre Dane care apăruse lângă ei. Ah, dar am uitat! O şi răsplătiţi. Doar aţi adus-o la petrecere!

- Nu dispui de informaţii exacte, domnule Brewster, spuse Dane exagerat de politicos.

Poate că plăcerea de a fi în compania domnişoarei Wallis este răsplata mea pentru o săptămână de muncă grea.

- Nu m-ar mira! râse ziaristul. Unii le pot avea pe toate!

-Atunci n-o să te superi dacă nu vreau să mai împart compania domnişoarei Wallis cu nimeni. Scuză-ne.

Dane o conduse pe Pet în alt colţ al camerei. încetă să mai zâmbească şi o examină rece.

- îmi pare rău. Sper că Brewster nu te-a deranjat prea mult cu încercarea lui de a afla cât mai multe lucruri murdare.
- Nu. îşi retrase mâna dintr-a lui. Nu că ar conta. Nu obişnuiesc să spăl rufele altora în public.
- Ce vrei să spui? întrebă el impacientat.
- Vreau să spun că nu am avut nimic „murdar“ să-i spun, zise Pet indiferentă, refuzând să-l privească.
- A spus ceva care te-a supărat.
- Nu-i adevărat!

Şi totuşi era adevărat. Era supărată din pricina patului în formă de trandafir în care Dane se întinsese, pentru faptul că Ruby Gale n-o considera o ameninţare, şi pentru că el o târâse, Dumnezeu ştie de ce, la petrecerea

asta.

- Am mai cunoscut ziarişti şi altă dată, continuă ea. Nu era nevoie să mă salvezi.

- Nu o pot scoate la capăt cu tine, oftă Dane. încerc să fac o faptă bună şi iar mă acuzi că mă amestec.

- Adică e vina mea? întrebă ea defensiv.

- Speram să petrecem o seară plăcută, nu să avem din nou un meci verbal. Cuvintele lui încercau s-o tachineze, poate să-i smulgă un zâmbet. Pet capitulă.

- Suntem amândoi obosiţi. A fost o seară încărcată din toate punctele de vedere.

- Da, aprobă Dane. E timpul să spunem noapte bună gazdei noastre.

Fără să mai aştepte răspunsul ei, o luă de mână şi o conduse spre centrul camerei unde cântăreaţa flirta cu unul dintre politicienii prezenţi.

- Iubitule, spuse Ruby pe un ton de parcă ar fi văzut roşu în faţa ochilor. Doar nu vrei să pleci?

- Trebuie să plecăm, spuse el. Se aplecă şi o sărută pe obraz.

- Da, înţeleg, spuse Ruby privind spre Pet. Probabil domnişoara Wallis se scoală dimineaţa devreme să meargă la muncă. Sună-mă mâine,

dragul meu. Dar nu prea devreme.

- După-amiază, spuse Dane. Sunt ocupat dimineaţa.

- Noapte bună, domnişoară Gale, spuse Pet văzând că este vorbea de ea de parcă n-ar fi fost de faţă.

- Noapte bună, domnişoară Wallis, spuse Ruby cu indiferenţă.

Dane o luă de mijloc şi o conduse prin mulţime spre ieşire. Asistenta lui Ruby închise uşa după ei.

Capitolul 1

Tăceau amândoi în timp ce Dane conducea. Nici unul nu scoase un cuvânt după ce ieşiră din apartame- tul lui Ruby Gale. Pet stătea liniştită pe locul din dreapta, privind pe geam.

Era rănită. O durea gândul la ce-ar fi putut să fie. Dacă ar fi fost altfel! Seara fusese o experienţă dezastruoasă. Ar fi preferat să nu fi descoperit ce simte pentru Dane, cât de profunde sunt sentimentele ei. Constata cu stupoare că o îneacă gelozia. Spera doar ca pasiunea să fie un foc de paie, care se stinge de la sine. Acum trebuia doar să aştepte. între timp trebuia să suporte această stare dulce-amăruie, bucuria şi tristeţea de a fi atât de aproape de el.

Dane parcă maşina şi opri motorul. Simţind că o priveşte, Pet vru să coboare. Mai rapid,

Dane întinse braţul şi puse siguranţa.

- Ce te deranjează, Pet?

întoarse capul spre el, dar nu-l privi în ochi.

- Nimic, spuse ea rece.

- Ceva s-a întâmplat. Şi nu mai cred că are vreo legătură cu Brewster. Te porţi ciudat de ceva vreme, chiar dinainte de-a te deranja el.

- Nu ştiu despre ce vorbeşti. Sunt obosită, te rog, lasă-mă să plec. Vreau doar să ajung în camera mea şi să mă odihnesc.

Câteva secunde nu se întâmplă nimic. Apoi deodată el deschise portiera. Uşurată, Pet coborî. Auzi cum el trânteşte portiera în urma ei. O ajunse din urmă şi merseră alături. Dane o fixa morocănos, dar nu mai făcu nici un gest de apropiere.

Pet mergea ţeapănă, privind înainte.

Când ajunseră în faţa camerei ei, Pet avea deja cheia în mână. înainte de a reuşi să descuie, Dane îi luă cheia din mână şi deschise uşa. Apoi se dădu un pas înapoi şi îi făcu loc. Ţinea cheia în mână ca şi cum nu ştia ce să facă cu ea. Pet îşi ţinu respiraţia. Când el îi întinse cheia, hotărî că e cazul să spună ceva.

- Mulţumesc pentru o seară încântătoare, spuse ea ca pe o poezie fraza repetată.

Nu erau chiar cuvintele potrivite, îşi dădu seama după expresia lui furioasă.

- Nu-mi arunca politeţea asta de doi bani în faţă! spuse el cu un rânjet. A fost un dezastru şi o ştim amândoi.
- Da, a fost! răbufni ea dintr-o dată.

Fără să-i mai pese de cheia care rămăsese la el, intră şi trânti uşa.

Dane o urmă imediat.

- De ce? întrebă el din uşă.
- Poate că nu-mi place să mi se vorbească de sus. Sau la asta nu te-ai gândit?

Dane închise uşa. O luă de umeri şi o împinse până când o lipi de perete.

- Explică-te! spuse, şi îi dădu drumul, dar rămase foarte aproape de ea, privind-o în ochi.
- în primul rând nu mi-a plăcut falsa laudă pe care mi-ai adus-o în faţa lui Ruby Gale!
- Ce laudă? Despre ce vorbeşti? O privi confuz.
- Ştii foarte bine, se aprinse Pet. Minciuna potrivit căreia sunt cel mai bun operator din echipă. Dacă tot erai obligat să explici prezenţa mea acolo, ca pe o primă, puteai să spui pur şi simplu că sunt bună. Nu trebuia să mă insulţi cu aberaţiile acelea, continuă ea cu voce stinsă.

Pentru că îi dădeau lacrimile Pet încercă să iasă din încercuire. întoarse capul într-o parte. Dane o luă de mâini şi o forţă să stea în faţa lui.

- False laude? explodă el.
- Da, spuse Pet smucindu-se.
- Proastă mică, nu ţi-a trecut nici o clipă prin minte că spuneam adevărul?
- Te rog! Ar fi trebuit să înregistrez ce mi-ai spus zilele astea!

încercă din nou să se elibereze.

- Nu pleci nicăieri, spuse el brutal. Ai să stai pe loc şi-ai să mă asculţi!
- Nu vreau să-ţi mai ascult minciunile.

Dane nu-i dădu drumul.

- Atunci cel puţin încearcă să fii raţională. Ai cea mai vagă idee câţi bani am investit în producţia asta? Crezi că cei ce fac parte din echipă au fost aleşi la întâmplare sau traşi la sorţi? I-am ales pe cei mai buni. Şi tu faci parte dintre ei. Am ştiut de la început că prezenţa unei femei frumoase în echipă poate aduce necazuri. Dar asta n-a contat pentru că voiam cei mai buni profesionişti din companie. De asta te afli aici. Nu am minţit-o pe Ruby.

Tot ceea ce spunea el avea logică, dar Pet nu putea corela acest adevăr cu atitudinea lui din timpul filmărilor. îl privi cu neîncredere.

- De asta te-ai supărat, Pet? întrebă el blând.
- întotdeauna mă înfurii. întotdeauna spui ceva care mă irită.

- Data viitoare când o mai fac, să mă

săruţi. Asta o să-mi închidă gura, glumi el.

Se aplecă şi o sărută. Pet rămase nemişcată. îşi dorea să-l îmbrăţişeze dar nu voia să-şi permită s-o facă. Sărutul lui o ducea dincolo de tot ce trăise vreodată. Braţele ei inerte se mişcară fără voie. Se agăţă cu disperare de el.

- De ce-mi spuneai lucruri atât de dure? murmură ea. Mă făceai să cred că sunt o incompetentă.

- Nu asta intenţionam, îi şopti el tandru, sărutân- du-i urechea. Nu puteam să-ţi permit să fii altminteri decât perfectă. Ştiam de ce eşti în stare ca operator.

- Şi petrecerea? îl întrebă ea în timp ce-i săruta obrazul. A fost o recompensă pentru o treabă bine făcută, de asta m-ai invitat?

- Nenorocita aia de petrecere era ultimul loc unde voiam să merg. Dar trebuia. Era o obligaţie pe care trebuia s-o onorez, aşa cum a fost o obligaţie din partea lui Ruby s-o organizeze. Şi ştiam că echipa organiza propria ei petrecere. Dacă n-ai fi fost cu mine, ai fi fost cu ei.

- Adică mă supravegheai, să nu-ţi provoc „necazuri“.

Rănită, se îndepărtă.

- Nu te supravegheam. Dar trebuia să fiu cu ochii pe tine. Mi-ai pătruns în suflet, Pet. Speram că petre-

cerea va fi suportabilă dacă tu vei fi alături de mine. Nu ştiu de ce s-a stricat totul. Era bine înainte să ajungem acolo, şi pe urmă în câteva minute te-ai schimbat. Şi, cinstit, nu înţeleg de ce. Credeam că-ţi doreşti să fii în compania mea, aşa cum şi eu mi-o doream pe a ta.

-într-adevăr?

Ar fi vrut să-l creadă, dar îi era teamă. Nu îndrăznea să-l privească în ochi.

- Te îndoieşti? spuse el şi o sărută.

Sărutul trebuia s-o facă să uite de toate. Şi o făcea. îşi lăsa trupul în voia mângâierilor lui fără reţineri, fără să se mai gândească la viitor, la consecinţe, la nimic.

- De când îmi doresc să fac asta, şopti el, luând-o în braţe.

Pet uită de patul în formă de trandafir, de relaţia lui cu Ruby Gale. Nu simţea decât nevoia de a se contopi cu el.

Cămaşa lui era o barieră în calea mângâierilor ei. începu să desfacă nasturii. Nerăbdătoare îşi strecură mâinile, pe sub cămaşă. Dane o lipi de perete, ca s-o poată privi în timp ce îi descheia bluza.

Nici unul dintre ei nu auzi vocile lălăite de pe hol.

-Hei, Pet! strigă Lon împingând uşa. Trebuie să vii la petrecere.

Pet rămase şocată când văzu uşa deschizându-

se şi pe colegii ei bulucindu-se. Dane, stăpân pe sine, o acoperi repede cu bluza pe care tocmai o descheia.
-Uşa era deschisă, zise cineva.
- Da, zise şi Lon. Voiam să te invităm la petrecere, dar se pare că aveţi o petrecere privată.
Pet îşi simţi obrajii în flăcări. Se întoarse cu spatele şi auzi cum unul dintre băieţi îl trage de mânecă pe Lon, ca să plece.
- Toate petrecerile s-au încheiat, băieţi, îl auzi ea pe Dane. E timpul să ne retragem. Mâine trebuie să demontăm echipamentul.
Auzi uşa închizându-se în urma lor.
- Pet?
Auzindu-se chemată cu o voce blândă, întoarse capul.
- Ar fi mai bine să pleci. Or să rămână pe aproape, să vadă dacă ieşi.
-Sunt conştient de asta.
Merse spre uşă. Se lipi de perete, evitând orice atingere.
- Noapte bună, spuse el încet.
Pet închise uşa şi puse lanţul. Se aşeză pe pat pentru că îi tremurau genunchii. Auzi uşa lui închizându-se, apoi tăcere.

îşi impuse să nu se gândească la cele întâmplate. Dar adormi cu gândul la Dane.
Un sărut uşor o trezi. Pet gândi că era cel mai

minunat fel de a se trezi. Buzele coborâră de-a lungul gâtului. încet, încet, înţelese că nu visează. Deschise ochii şi se bucură de ceea ce vedea. Dane stătea alături de ea, rezemat într-un cot, şi o privea.

- Cum ai intrat?

- Am uitat să-ţi dau cheia aseară. Am găsit-o dimineaţa.

- Ce oră e?

- Şapte şi jumătate, spuse Dane şi se aplecă să o sărute.

Pentru o clipă Pet rămase prizoniera senzaţiilor, dar apoi sări.

- E atât de târziu? Trebuie să fiu la sala de concerte la ora opt, pentru demontarea echipamentului.

- Ştiu, oftă el. M-am oprit la recepţie să-ţi las cheia. Atunci mi-am dat seama că probabil nu ai cerut nimănui să te trezească. Am verificat, şi apoi am venit s-o fac personal.

- Puteai să foloseşti telefonul.

- Da, dar aşa e mult mai plăcut. O sărută. Intenţionam să mă trezesc alături de tine în dimineaţa asta, până când am fost întrerupţi atât de grosolan. Să te trezesc e aproape la fel de bine.

Pet ar fi preferat să nu aducă seara trecută în discuţie. Vedea din nou în faţa ochilor expresia colegilor ei când îi surprinseseră îmbrăţişaţi. Ştia că nu o judecau pentru că era în braţele

unui bărbat. Dar era în braţele şefului.

- Lasă-mă să mă ridic, spuse împingându-l. Trebuie să mă îmbrac.

- Am o idee mai bună, murmură Dane luând-o în braţe.

- Nu, spuse ea repede, incercând să reziste tentaţiei.

- De ce nu? zise el sărutând-o de-a lungul decol- teului cămăşii de noapte.

- Dane, trebuie să mă duc la lucru.

- Ai uitat că eu sunt şeful? îţi dau liber.

- Pentru asta? întrebă ea ţâfnoasă. Nu-i plăcea să-i amintească că el este şeful ei.

- Dacă vrei, spuse el fără să-i sesizeze tonul. Te vreau, Pet, şi ştiu că mă vrei şi tu. Mi s-a spus că sunt un amant bun, începu el să glumească. Dar auzind asemenea vorbe, Pet sări din pat.

- Cine ţi-a spus? Ruby Gale? în timp ce încercai patul în formă de trandafir?

- Despre ce naiba vorbeşti? întrebă el, ridicându-se în capul oaselor.

- Camera asta nu este dotată cu oglinzi pe tavan. Ar trebui să cauţi alta.

- Ce tot spui? explodă Dane. Nu are sens!

- Ba are. Tocmai de aceea este atât de îngrozitor, spuse ea dându-se jos din pat.

- Nu vreau să începem din nou să ne certăm, o avertiză el.

Ciocănitul de la uşă interveni la timp.

- Cine e? întrebă Pet cu vocea sugrumată de lacrimile pe care nu şi le putea stăpâni.

- Sunt eu, Lon. Nu te-ai trezit încă?

- La naiba! spuse Pet încet.

Nu voia să-l vadă. Oare de ce venise? Să o verifice, dacă a dormit până la urmă singură? Ştia că la asta se gândeşte şi Dane.

- M-am trezit! strigă ea.

- Când am văzut că n-ai venit la masă, m-am gândit că e mai bine să vin să văd ce faci. Ce s-a întâmplat, ai dormit prea mult?

- Da, spuse Pet. Mulţumesc că ai venit să mă trezeşti.

- Ti-am adus şi cafeaua.

Adică era obligată să deschidă uşa. Aruncă o privire spre Dane. O privea resemnat. Pet se îmbărbătă singură şi deschise. Dane rămase pe loc, fără să încerce să

se ascundă. Lon îl văzu stând pe marginea patului. Când se uită la ea, Pet îşi dădu seama că o condamnă.

- Ar fi trebuit să ştiu de ce dormi până târziu.

- Nu e deloc aşa cum pare, încercă Pet să se apere.

- Ca şi tine, şi eu am observat că nu e la micul dejun şi am venit să-i aduc cafeaua, interveni Dane. O singură ceaşcă, spuse

ridicând mâna în care avea cafeaua. Aşa că las-o mai moale cu imaginaţia.

- Oi fi tu Dane Kingston, marele patron, spuse Lon furios, dar vrei să te încurci cu ea la fel de mult ca şi mine.

Pet văzu că Dane se înroşeşte de furie.

- O să uit că ai spus asta, Baxter! Acum pleacă!

- Nu vreau, spuse Lon şi făcu un pas înainte.

- Vă rog! Pet ridică o mână ca să-l oprească. Plecaţi amândoi! Domnul Kingston pleca oricum, nu-i aşa?

Ultimul lucru pe care şi-l dorea era un scandal. Dane o privi câteva secunde, şi se ridică.

- Te aştept în hol, Pet, spuse Lon.

Pet dădu din cap, în semn de mulţumire, şi închise uşa. Se rezemă de uşă şi privi patul şi aşternuturile răvăşite. Simţi că nu o mai ţin picioarele. Dimineaţa începuse atât de promiţător, dar se terminase deplorabil.

Realiză că este în mare întârziere, aşa că se îmbrăcă în grabă şi amână regretele pe mai târziu.

Capitolul 8

Când ajunse în hol observă că Lon nu era acolo aşa cum promisese. în schimb era Dane, care stătea privind pe fereastră. Se întoarse şi ea observă că era furios.

- Unde e Lon? întrebă Pet privind în jur.
- Probabil că a ajuns deja la sala de spectacole.
-Mi-a spus că mă aşteaptă, zise ea încet.
- L-am făcut să se răzgândească, îi confirmă el bănuiala.
- Sper că intenţionezi să mă duci tu cu maşina, altfel nu am cu ce să ajung la muncă.
Era o încercare palidă de a glumi. Nu dorea ca adevărata ei stare să fie observată.
- Nu e cazul să-mi reaminteşti că preferi să munceşti decât să fii cu mine, spuse Dane sec. Maşina e în faţă.

- Mergem?
Aşteptă ca el să-i deschidă portiera. îi citea furia în fiecare mişcare. Pe drum se lăsă o linişte mormântală, nici unul nedorind să spargă gheaţa. Pet simţea că e pe marginea unui vulcan gata să erupă. înainte de a parca în faţa sălii de concerte, Dane rupse tăcerea.
- Ce voiai să spui cu trandafirii şi oglinda de pe tavan?
Pet continuă să privească fix în faţă.
- Ar trebui să fie clar, spuse ea ridicând din umeri.
- Atunci probabil că e vorba despre un lucru foarte complex, pentru că nu reuşesc să-i dau de capăt, spuse Dane obosit.
- Am auzit că asta e problema când dormi

într-un pat rotund. E imposibil să-ţi dai seama care-i capul şi care-s picioarele.
Dane îşi muşcă buzele.
- Ar fi trebuit să-mi dau seama că are legătură cu Ruby. Eşti geloasă pe ea.
- Nu-i adevărat, spuse Pet. Nu intenţionez să împart nimic cu ea.
- Asta pentru că crezi că sunt al ei, spuse el în derâdere.
- Cum, n-ai auzit? îi replică Pet. E o ştire oficială, toată lumea ştie.

- Şi tu ai crezut asta, spuse el privind-o curios.
- Negi că ar fi aşa?
- Nu ştiam că trebuie s-o fac.
- Sigur că nu. Sunt sigură că există destule femei care ar dori să-ţi intre în pat, fără să le pese pe cine ar mai putea găsi acolo. Eu nu sunt una dintre ele.
- Şi aseară ce s-a întâmplat? O lipsă temporară a bunelor tale principii? întrebă Dane batjocoritor.
- Nu s-a întâmplat nimic, spuse ea, ştiind cât de fals sună, dar era singurul ei argument.
- Nu, sări el, dar ai fi vrut să se întâmple. Sau poate ai uitat că mi-ai scos cămaşa.
Pet roşi încurcată.
- încerc să uit asta, spuse ea jenată.

Dar Dane nu dădu atenţie stânjenelii ei.

- Dacă băieţii ar fi venit cu cincisprezece minute mai târziu, ne-ar fi surprins într-o situaţie ceva mai intimă decât o îmbrăţişare.

- Asta nu vom şti niciodată sigur, pentru că ei n-au venit cu cincisprezece minute mai târziu!

- Vrei să spui... începu el supărat.

- Ascultă, îl întrerupse Pet. Nu neg atracţia fizică pe care o exerciţi asupra mea. Dar nu sunt interesată

să mă implic emoţional într-o relaţie cu tine. Venirea lor a fost o coincidenţă fericită. M-au împiedicat să fac o greşeală stupidă.

După câteva secunde de tăcere tensionată, Dane izbucni.

-A, da? Atunci dacă venirea lor a fost o coincidenţă fericită înseamnă că regreţi cele întâmplate.

- Două lucruri: în primul rând că s-a întâmplat, iar în al doilea că ei au aflat.

Pet privea ţintă pe fereastră, stând dreaptă în scaun. Nu ar fi putut să-l privească.

- Am făcut tot posibilul, continuă ea, ca ei să mă accepte ca pe egalul lor. îmi imaginez ce gândesc acum despre mine. Şi despre toată situaţia. Probabil cred că nu i-am considerat

suficient de buni pentru mine şi m-am dat direct la şef.

Pet oftă şi-şi trecu mâna peste faţă.

-Ar trebui să mă consulte un medic psihiatru numai pentru faptul că am acceptat să vin la petrecerea aia cu tine. A fost o nebunie din partea mea să mă las implicată in ceva ce nu-mi poate aduce decât suferinţă.

- Dacă îţi pasă atât de mult de părerea lor ar fi trebuit să ţipi „viol“ aseară, o necăji el.

- Păcat că nu mi-a trecut prin minte, minţi ea.

Dane opri cu un scrâşnet de roţi în faţa sălii de concerte. în timp ce Pet deschidea uşa, Dane îi spuse sarcastic.

- Poţi să le spui băieţilor că-ţi opresc din salariu pentru dimineaţa asta. Aşa nu te vor suspecta că ai parte de favoritisme.

- Mulţumesc.

Deşi Pet se îndepărtase, el strigă după ea.

- Apropo, nu m-am mai culcat cu Ruby din momentul în care o blondă cu ochii verzi m-a invitat s-o învelesc. Aşa că sunt totuşi cât de cât consecvent.

Apoi porni în trombă. Pet rămase pe trotuar tremurând. Ce voise să spună ? înţelesese cuvintele dar nu le putea da crezare. Nu, nu putea să se lase înşelată şi să înceapă din nou să-şi facă speranţe. Era doar o atracţie fizică

între ei, şi ultimul lucru de care avea nevoie era o încurcătură sentimentală cu şeful ei. Toată lumea o privea când intră în clădire. Pet ţinu capul sus şi merse direct spre camera doi. Sări pe platformă şi se apucă de treabă.

- Ne întrebam dacă mai apari azi, zise Charlie ceea ce gândeau cu toţii.
- De ce nu? spuse Pet. Sunt o fată care munceşte.
- Da, dar la ce? întrebă Lon caustic.

Ştia că sarcasmul vine din orgoliul lui rănit, pentru că Dane o cucerise în timp ce el nu reuşise. Dar asta nu însemna că ea nu va riposta.

- Ştiu ce aţi crezut aseară, zise ea, şi deşi simţea că roşeşte nu lăsă privirea în jos. Şi nu vă condamn. Nici eu nici voi nu suntem născuţi ieri, şi nu mai credem în texte prefabricate. Aşa că sunteţi liberi să mă credeţi sau nu, dar subiectul acesta, în ceea ce mă priveşte, s-a încheiat.
- Pet are dreptate, spuse Andy, să trecem la treabă că avem destulă.

La amiază tot echipamentul era împachetat şi după o scurtă oprire la hotel ca să-şi ia bagajul, echipa era pe drum spre următoarea locaţie. Majoritatea tehnicienilor şi o parte din echipament se îndreptau spre Atlantic City. Pet făcea parte din grupul care mergea la Batso, unde urmau să filmeze o altă parte a specta-

colului.

Pet mergea împreună cu Charlie. Se uita atentă pe geam.

-Nu uita să-mi spui când ieşim de pe autostradă, reîncepu Charlie. Altfel ne rătăcim înainte de a ajunge.

- Nu prea cred, spuse Pet.

- Tare aş vrea să ştiu ce creier strâmb a avut ideea asta, murmură el. Locaţii de filmare de-a lungul şi de-a latul statului New Jersey.

-New Jersey e la fel de frumos ca oricare alt stat. Avem şi noi lacuri, păduri, plajă. Toată lumea îşi imaginează că, dacă nu le vezi din viteza maşinii, de pe autostradă, ele nu există.

- Atunci tu ai venit cu ideea asta! declară Charlie cu o mutră solemnă.

-De ce crezi că i se spune „statul grădină“? continuă ea, fără să-l bage în seamă.

- Pentru că e plin de „grădini“ din beton. Asta-i tot ce am văzut până acum. Hei, tocmai mi-a venit o idee! Ruby Gale este „crinul statului grădină“! E un slogan bun, nu? De ce nu i-l propui lui Dane?

-De ce să i-l propun eu? sări Pet, deşi ştia prea bine de ce. Charlie credea că ea este în relaţii mai mult decât amiabile cu Dane. Ar fi putut fi, dar nu avea rost să-i explice de ce nu era. E ideea ta. Poţi să-i spui şi singur.

- Dar mai curând te-ar asculta pe tine, nu? insistă Charlie.

- Mă îndoiesc.

în clipa următoare un Jaguar albastru trecu în viteză pe lângă ei. Când recunoscu pletele roşcate ale lui Ruby Gale în scaunul din dreapta ştiu că nu s-a înşelat în privinţa proprietarului maşinii.

- Era Ruby Gale, nu? întrebă Charlie.

- Da, cu Dane, adăugă ea. Acum mai crezi că m-ar asculta pe mine?

Charlie aruncă o privire spre ea, şi observându-i starea lăsă discuţia să moară de la sine. Dane îi spusese lui Pet că interesul lui faţă de Ruby Gale scăzuse după ce o cunoscuse pe ea. Dar acum aceasta era în maşina lui. Ce însemna asta? Era doar o relaţie de afaceri? Doar trebuia să termine spectacolul. Sau se întorsese la ea? De ce răspunsul la această întrebare era atât de important? Ştia deja. Se implicase emoţional fără să vrea, inima ei bătea acum pentru el. Pet suspină şi privi pe fereastră. Jaguarul nu se mai vedea.

Situat la marginea Pădurii Wharton, Batso era un orăşel de pe vremea Războiului de Independenţă. Arhitectura fusese deseori restaurată, dar oraşul îşi păstrase aerul

pitoresc.

Cum în după-amiaza aceea nu mai aveau nimic de făcut, deoarece echipamentul urma să fie montat a doua zi, echipa avea timp liber. Se hotărâră să se plimbe prin oraş. Pet şi-ar fi dorit doar o plimbare pe străduţele întortocheate, dar era în minoritate. Se îndreptară spre parc.

Cumpărară câteva cercuri de plastic şi începură să se joace. Pet era mulţumită pentru că jocul îi va alun-

ga tensiunea acumulată. Cineva aruncă discul spre ea, dar înainte să-l prindă, vântul îi schimbă traiectoria. Pet se aruncă după el, ştiind că are şanse să cadă pe spate, dar era parte din joc. înainte de a-şi pierde echilibrul simţi că este sprijinită de cineva. întoarse capul şi se lăsă cu toată greutatea la pieptul lui Dane. Uimită, uită să-şi controleze propriul corp. Dane o susţinu în continuare în timp ce ea îl privea. Pentru o clipă crezu că vrea s-o sărute şi rămase aşteptând. I se păru chiar că el se apleacă spre ea.

- Ar trebui să te uiţi pe unde mergi, auzi Pet vocea lui Ruby Gale în spatele ei.

Fu suficient ca s-o facă să-şi vină în fire. Se îndepărtă de Dane.

- Scuză-mă, îi spuse ea acestuia.

- Nici o problemă, îi răspunse el, privind-o

amuzat.

- Hei, Pet, arunci odată sau nu? strigă Charlie.

Pet privi în jur şi văzu discul la câţiva metri de ea.

înainte de a apuca să se îndrepte spre el, Dane i-o luă înainte şi i-l aduse. Era conştientă de cum arată după atâta alergătură, cu obrajii îmbujoraţi şi hainele în neorânduială. Privirea lui Dane îi spunea cât de bine îi stă.

- Mulţumesc, murmură ea.

Charlie se apropiase şi interveni:

- Puteţi juca cu noi dacă vreţi, miss Gale.

- Nu, mulţumesc, răspunse cântăreaţa şi izbucni în râs. Dane ar detesta să arăt atât de transpirată ca ea, continuă arătând spre Pet. Pet ştia cum arată, dar remarca vedetei o făcu să se simtă incomod în propria ei piele. Ruby arăta de parcă coborâse de pe coperta unei reviste de lux.

- Jucăm ? întrebă Pet. Nu avea nici un rost să facă conversaţie pe o asemenea temă. Privi cum Dane se îndepărtează cu Ruby Gale agăţată de braţul lui. Ar fi vrut să fie ea în loc. Se întrebă dacă ar fi fost, dacă ar fi rămas în dimineaţa aceea în pat cu el. Dar alungă un asemenea gând prostesc.

Luni dimineaţa se întoarseră la programul obişnuit. Se treziră devreme şi montară

echipamentul. Erau gata pentru primele probe. Dane apăru şi le explică ce aveau de făcut. Pet săltă camera pe umăr şi pregătită astfel aştepta ca vedeta să-şi facă apariţia.

- Eşti gata, Wallis? o întrebă Dane serios.

Când se întoarse spre Ruby zâmbi curtenitor.

- Când eşti gata începem, îi spuse el vedetei.

- Ea ce caută aici? întrebă cântăreaţa arătând spre Pet.

- Este operator, spuse Dane zâmbind.

- Cum crezi că pot flirta cu camera de luat vederi, în timp ce mă uit la ea? protestă Ruby argumentând cu gesturi largi.

- Flirtează cu obiectivul, draga mea, şi gândeşte-te la miile de bărbaţi care te vor privi, replică el calm.

Dar Ruby Gale nu se lăsa aşa de uşor convinsă.

- E imposibil! Vreau un bărbat la camera asta. Schimb-o!

- Draga mea, nu eşti rezonabilă, spuse Dane şi se apropie de cântăreaţă.

- Vrei să vezi cât de „nerezonabilă“ pot fi? Ei bine, alege: ori pleacă ea, ori plec eu.

Se lăsă o linişte de mormânt. Pet ştiu cine va pleca înainte ca Dane să deschidă gura.

- Draga mea, nu are rost să ne certăm. Dacă preferi s-o schimb pe domnişoara Wallis cu altcineva, sigur că o voi face.

Ruby deveni brusc amabilă.

- Iubitule, îmi pare rău că am făcut o scenă. Mă ierţi?

- Sigur că da. O sărută grăbit pe obraz, apoi se întoarse spre Pet. Sutton va prelua camera doi, dacă nu te superi, domnişoară Wallis. Eşti liberă.

- Sigur că nu, răspunse Pet, cu voce pierită.

Charlie se apropie şi o ajută să-şi dea jos de pe
umăr camera, zâmbindu-i încurajator. Pet reuşi să-i răspundă cu un zâmbet forţat şi o ridicare din umeri.

-O să dureze câteva minute până când aranjăm din nou echipamentele şi reglăm totul, îi explică Dane lui Ruby. De ce nu te duci să te întinzi puţin sau să bei
o cafea? Nu are rost să aştepţi aici.

-Sigur nu te-ai supărat? N-aş vrea să mă amestec în meseria ta, îi răspunse ea.

- Totul e în regulă, draga mea. Dacă într-adevăr aş fi crezut că domnişoara Wallis este de neînlocuit, m-aş fi certat cu tine pe tema asta. Aşa că nu-ţi face probleme.

Pet se retrase în tăcere. Dane o privi în timp ce se îndepărta, dar nu spuse nimic. înlocuind-o pe Pet nu făcea decât să prevină o scenă şi mai isterică din partea lui Ruby Gale,

şi să evite o pierdere de timp într-un moment în care nu aveau aşa ceva. Era singurul lucru pe care îl putea face, singura decizie posibilă. Pet ştia toate lucrurile acestea, dar nu putea să nu sufere.

Capitolul 9

Stând întinsă la umbra unui copac, Pet puse cartea alături. Nu putea să citească, nu era capabilă să se concentreze în clipa aceea asupra subiectului cărţii. Oftă şi începu să se joace cu un fir de iarbă. Se întrebă dacă echipa a terminat, sau dacă sunt în pauză. Intenţiona să mai rămână să se bucure de aerul răcoros. Poate în cele din urmă se va duce spre rulota lui Charlie şi îi va aştepta pe băieţi acolo.

După câteva clipe se ridică în picioare. Era cumplit să stea aşa, fără să facă nimic. Auzind sunetul unor paşi înfundaţi în iarbă se întoarse.

I se tăie respiraţia. Dane se îndrepta spre ea. O privea fix, încercând să-şi dea seama de ceea ce simte. Pet ştia că nu-şi poate schimba expresia feţei, aşa că preferă să se întoarcă, sub pretextul că îşi recuperează cartea lăsată pe iarbă.

- Aţi terminat? întrebă ea, cu ochii pe carte, scuturând-o de praf.

-In urmă cu douăzeci de minute. Se rezemă de copac şi rămase aşa, privind-o. E linişte aici.

- Da, aprobă Pet, ocolindu-i privirea. Cred că Charlie mă aşteaptă.

- Işi strângea echipamentul, când am plecat. I-am spus că vin să te caut.

- Mă duc să-l ajut, spuse ea, deşi nu îşi dorea asta.

- Pet, în legătură cu ceea ce s-a întâmplat dimineaţa, ştii doar că nu aveam de ales. Dane o privea fix, aşteptând să-i răspundă.

- Ştiu, răspunse ea, privind încăpăţânată firele de iarbă. Trebuia s-o faci, altfel riscai un scandal. Ruby ar fi părăsit platoul, şi tot spectacolul s-ar fi dus de râpă.

- Aşa e. O apucă de bărbie şi o forţă să-l privească. Dar asta nu mă face mai fericit.

Pet putea în sfârşit să-l privească. Acum în ochii ei nu era decât dorinţa de a-l îmbrăţişa. Dane o luă în braţe. Ii sărută ochii, apoi gura deschisă care îi şoptea numele. Degetele ei îi răvăşeau părul. Dar când simţi că degetele lui încearcă să-i desfacă nasturii la bluză, se retrase brusc.

- Nu face asta, spuse tremurând.

- Ce anume? o întrebă el, furios. Să nu te ating? Să nu te iau în braţe? Să nu te sărut? Am încercat, Pet, dar nu prea îmi reuşeşte. Nici un argument nu mă poate ţine departe de tine.

Pet nu ştia ce să facă. Se întoarse şi îşi

sprijini capul de pieptul lui. El îî eliberă părul din clame, lăsându-l liber pe spate.

- Ai un păr atât de frumos, Pet, şopti el în timp ce o săruta. Mi-a rămas întipărită în minte o imagine, tu dormind cu părul răvăşit pe pernă. Aşa cum te-am văzut ieri dimineaţă. Ştiu că nu ar fi trebuit să-ţi folosesc cheia şi să intru în camera ta, că nu ar fi trebuit să mă încaier cu Baxter...

-De ce nu mi-ai spus că relaţia ta cu Ruby Gale s-a terminat?

- De ce nu m-ai întrebat? murmură Dane. Credeam că este evident. Crezi că aş invita o femeie la petrecerea dată de amanta mea?

- Ai fi putut fi tentat să o faci.

- Da, spuse el, ridicându-i capul şi forţându-o să-l privească. Dar nu sunt genul. De ce anume te mai îndoieşti acum? Citesc neîncredere în ochii tăi. Ochii tăi sunt prea frumoşi pentru aşa ceva.

- Mă întrebam de unde ştiai de patul în formă de trandafir, spuse Pet. Spui că nu te-ai culcat cu ea în ultima vreme, dar...

- Nu, n-am făcut-o, răspunse Dane iritat. Toţi artiştii au micile lor excentricităţi. A lui Ruby constă în a-şi planifica repetiţiile şi restul aranjamentelor din pat. Am de ales să mă cert cu ea în această privinţă sau să mă aşez alături

de ea pe pat şi să-mi văd de treabă. Am discutat adesea aşa problemele de producţie de peste zi, şi nu mi-am făcut nici un fel de problemă în ceea ce priveşte „postura“ noastră. Poate pentru că nu sunt chiar aşa uşor de intimidat.

- Dar a-ţi avut o aventură.

-Da. Ai fi preferat să fii prima femeie din viaţa mea?

Pet clătină din cap.

-Nu, dar nu pot să nu mă întreb dacă întotdeauna părăseşti cu uşurinţă femeia de care te-ai plictisit. Trebuia să-l întrebe acest lucru pentru că o chinuia gândul că ar fi putut fi astfel părăsită. De altfel, toată lumea crede că voi doi sunteţi încă împreună, continuă ea, deşi era evident că lui nu-i place subiectul. Chiar şi tu te porţi de parcă aţi avea o relaţie.

-Trebuie să fac tot ce pot ca ea să-şi păstreze buna dispoziţie. La naiba, Pet, murmură el exasperat,

ştii ce ar însemna dacă ar începe să-şi scoată ghearele. Cât de mult m-ar costa fiecare zi de întârziere a producţiei. Nici un alt producător nu s-ar fi încumetat să facă ce fac eu. Şi asta din cauza reputaţiei ei, dobândită în timp. Ştii câte proiecte a transformat în ruină, plecând pur şi simplu în mijlocul filmărilor, sau

întârziindu-le la nesfârşit? De aceea un show în exclusivitate cu Ruby Gale în acest moment este o mină de aur. Cu condiţia să nu cheltuieşti tot atât la realizarea lui. Merg tot timpul pe muchie de cuţit cu ea. De ce crezi că mă ocup personal de acest proiect?

- Şi cât de departe eşti dispus să mergi, ca ea să fie mulţumită? Pet se detesta că spusese cu glas tare ceea ce gândea. Nu avea nici un drept să pună o asemenea întrebare.

- Nu te-ai putut abţine să nu întrebi, spuse el încruntându-se.

-Dane, nu mai sunt sigură de nimic. Nu mai ştiu ce simt, ce gândesc, ce fac. Utimul dram de bun-simţ îmi spune că nu ar trebui să te doresc, dar o fac.

Dane oftă şi o trase spre sine. O sărută îndelung, încercând să risipească toate întrebările şi neîncrederea. Pet îşi încolăci braţele în jurul mijlocului lui, agăţându-se de el cu toată ardoarea acumulată.

Brusc, Dane o îndepărtă. O privi în ochi, apoi o luă din nou în braţe, strângând-o la pieptul lui. Pet îi ascultă inima, sărutându-l prin cămaşă. Fericirea era un lucru atât de fragil. Simţi lacrimile cum îi curg pe obraji, dar nu le dădu atenţie. Se întinse ca să-l sărute din nou.

- Nu face asta, spuse el cu voce joasă.

- Ce? întrebă Pet. Nu mă dori, nu mă săruta, nu mă...

Dane o opri sărutând-o scurt.

- Niciodată nu ştiu ce ar trebui să fac, să te strâng de gât sau să te sărut.
- Prefer varianta a doua, şopti ea.

Dane o îndepărtă de pieptul lui, şi ţinând-o de braţe îi spuse:

- Trebuie să stabilim câteva lucruri. Să cădem la o înţelegere. Următoarele zile nu vor fi uşoare, zise el şi privi în pământ câteva clipe.
- Ştiu, îl asigură Pet.
- Trebuie să plec chiar acum la Atlantic City. Mai am de rezolvat câteva amănunte pentru filmarea de la cazinou. Apoi trebuie să mă întorc, pentru că mâine trebuie să terminăm filmarea aici. Nu prea ne mai rămâne timp să fim împreună sau să ne vedem.
- înţeleg, zise Pet. Nu-l întrebă de ce nu o ia cu el la Atlantic City.

- încă mai am o companie care trebuie condusă şi un spectacol TV care trebuie terminat. Şi astfel îmi va arăta programul până când vom termina pacostea asta de spectacol. Vreau să înţelegi că nu este ceea ce îmi doresc. Nu vreau să-ţi mai vină şi alte idei nebuneşti, pentru că nu sunt cu tine. încearcă să-ţi ţii imaginaţia în frâu, şi să nu mai faci din ţânţar armăsar.

- Bine, promise Pet.

- Şi vreau să mai stabilim un lucru. Nu dau doi bani pe ceea ce cred ceilalţi despre noi. Dacă vrei să încerci să fii în continuare „unul dintre băieţi“, n-ai decât. Dar nu vreau să te prind că te fereşti în cazul în care vreau să te sărut sau să te îmbrăţişez în preajma lor. Voi fi discret, dar nu intenţionez să-mi cenzurez fiecare privire, fiecare mişcare. Şi dacă te mai acuză că ai parte de tratament special, spune-le din partea mea că DA, ai, pentru că aşa vreau eu! Obiecţii? întrebă el obosit.

- Nici una. Oricum, jumătate din colegii mei sunt convinşi că suntem amanţi, adăugă ea, mulţumită să îl descopere atât de posesiv.

- îmi doresc să fi fost. Poate că atunci nu m-aş mai fi simţit astfel, ca un câine turbat, fără să ştiu de ce.

Pet îl privi în ochi şi bufni în râs când îi văzu expresia serioasă.

- Mai e ceva, spuse el, luându-i capul în mâini. O altă înţelegere, privitoare la Ruby.

- Dane, eu... începu Pet.

- Ascultă-mă, insistă Dane. Ruby trebuie să fie mereu în centrul atenţiei. E vital pentru orgoliul ei. Şi nu este dispusă să împartă asta cu nimeni. Aşa că atunci când voi fi în preajma ei, voi părea absolut indiferent în ceea ce te priveşte. Ai văzut ce s-a întâmplat în dimineaţa

asta, când a simţit că mă interesează şi altcineva în afara persoanei sale. A făcut imediat o scenă. Pentru ea nu contează dacă interesul pe care i-l arăt este sincer sau nu, nu-i pasă dacă există sentimente dincolo de aparenţe. Singurul lucru care o interesează este ca ea să deţină controlul. Până la finalul filmărilor va părea că ea este pentru mine centrul universului. Poţi accepta asta?

-Da, aprobă Pet. începea să înţeleagă temperamentul egoist şi răsfăţat al cântăreţei. Şi înţelegea acum şi de ce Dane trebuia să se poarte astfel cu ea.

-înţelegi că nu te va lăsa să faci parte din echipă mâine. Nu va accepta cu nici un chip să fie filmată de tine. Şi acelaşi lucru se va întâmpla şi la cazinou. Acolo însă voi încerca să te las să filmezi cu un aparat de filmat portabil. Asta în cazul în care nu va avea pretenţia să părăseşti cu totul echipa.

- Poate că asta ar fi cea mai bună soluţie. Nu vreau să-ţi cauzez probleme. Poţi să mă înlocuieşti. Aş pleca acasă...

- Nu pleci nicăieri, o întrerupse el. Nici dacă voi fi nevoit să te înlocuiesc până la sfârşit. Vei rămâne alături de echipă. Şi vei pleca acasă cu toată lumea, când spectacolul acesta nenorocit va lua sfârşit. Ştiu că voi

munci tot timpul şi nu te voi vedea decât pentru câteva clipe, dar prefer să ştiu că eşti alături de mine, şi că dacă am zece minute libere, pot fi alături de tine.

Ţinând-o la distanţă, se aplecă şi o sărută.

-Spuneai mai devreme că nu mai eşti sigură de nimic, zise Dane încet. Poate că înţelegi cum mă simt. Când sunt cu tine, trec de la o extremă la alta. Nu ştiu niciodată dacă sunt cu picioarele pe pământ sau pe nisipuri mişcătoare, nu ştiu la ce să mă aştept. Uneori eşti caldă şi drăgăstoasă, alteori iritată şi de gheaţă.

- Nu sunt numai eu de vină pentru certurile noastre, spuse Pet nedorind să-şi asume singură responsabilitatea atâtor momente neplăcute. Şi el avea partea lui de vină. Nu ar trebui să spui lucruri care ştii că mă scot din sărite.

-Poate, spuse el, admiţând că s-ar putea să fie şi vina lui. De acum încolo trebuie să iei în considerare

şi stresul la care sunt supus. Dacă sunt dur cu tine, fii tolerantă. Cel puţin până se termină de filmat spectacolul ăsta blestemat. Doamne, mi-aş vinde sufletul ca să se termine chiar acum, spuse el obosit.

Izbucni într-un râs nervos şi adăugă:

-Ştii, sunt unii care spun că am făcut un pact cu diavolul când am semnat contractul cu Ruby.

- Nu râde! Nu este amuzant.

Dane o privi şi ridică din sprâncene.

-Nu cred că vreau să ştiu ce ţi-a mai trecut prin cap. Nu am timp să îndrept o altă idee eronată, acum.

Ridică mâna şi se uită la ceas.

- Sunt deja în întârziere. Probabil Ruby se întreabă unde sunt.

-Ruby? întrebă Pet. Parcă spuneai că trebuie să pleci la Atlantic City.

-Plec.

- Merge cu tine, spuse Pet, cu voce seacă.

-Da, merge cu mine. Vrea să „verifice“ cum arată cabina ei din culise. Dumnezeu să ne ajute dacă nu se ridică la standardele ei, spuse Dane şi îşi trecu mâna prin păr, dezgustat la gândul unui nou scandal.

-Sunt sigură că totul va fi bine, Dane, spuse Pet, şi încercă să zâmbească. Trebuia să-l încurajeze.

-Trebuie.

- Ştiu. Haide, du-te. Ia-o înainte. Spune-i lui Charlie că vin imediat. Trebuie doar să-mi adun lucrurile, spuse ea arătând cartea care zăcea

pe jos şi geanta deschisă.

- Probabil n-o să ne mai vedem până mâine, spuse Dane, îndepărtându-se.

- Condu cu atenţie! strigă Pet. Diva călătoreşte cu tine, şi nu am vrea să păţească ceva, nu? zise ea în continuare, dar numai pentru sine.

Deşi Pet nu participă la filmare a doua zi, află de la Charlie, în timpul prânzului, că lucrurile nu stăteau prea bine. Ruby Gale era din ce în ce mai dificilă, iar Dane nu era deloc satisfăcut de ce filmaseră până în acel moment. Dar numai echipa ştia asta. Cântăreaţa nu aflase nimic.

Curioasă, se îndreptă spre carul de emisie, care era parcat la o oarecare distanţă de locul de filmare. încercă uşa şi descoperi că este deschisă. Deşi era parcat la umbra unui copac, înăuntru era zăpuşeală. Lăsă uşa deschisă şi începu să caute printre casete. Scrisul ordonat al lui Charlie o ajută să recunoască printre

celelalte ce se filmase în ultima vreme. Citi etichetele şi descoperind-o pe cea înregistrată de dimineaţă o băgă într-un player. Voia să vadă ce se filmase şi de ce anume nu era mulţumit Dane.

Se uită peste ceea ce filmaseră de două ori. Avea aceeaşi senzaţie ca şi Dane. Ceva era în neregulă dar nu ar fi putut spune dacă era vina

operatorului sau a cântăreţei. Lumina era perfectă, la fel şi fundalul. Derulă caseta şi hotărî să se mai uite încă o dată peste ea, imaginându-şi de data asta unde putea fi îmbunătăţită.

Când ajunse la jumătate, îi veni o idee. Derulă din nou caseta, convinsă că începutul trebuia refăcut.

-Nimeni nu are voie aici! ţipă Dane, înainte de a vedea că persoana din car e Pet. Ce faci aici? exclamă el, când dădu cu ochii de ea.

-Ştiu ce e în neregulă!

- Ştii ce e în neregulă? îţi spun eu ce e în neregulă: nu te văd întinzându-te spre mine în aşteptarea unui sărut.

-Mă referam la înregistrarea de azi, spuse ea, sărutându-l repede. îl apucă de mână şi-l aduse în faţa player-lui.

- Ce e cu înregistrarea? Nu e nici un fel de problemă, negă el.

- Charlie mi-a povestit la masă că nu eşti mulţumit de ceea ce aţi filmat, dar că nu îţi poţi da seama ce anume. M-a făcut curioasă şi cum nu am altceva de făcut...

- Te-ai hotărât să spionezi.

- Nu spionez. Şi eu lucrez la acest proiect, nu? Nu e nimic rău în a dori să vezi ce iese. îngenunchease în faţa player-ului, nerăbdătoare ca acesta să termine odată de

derulat şi să-i arate lui Dane la ce se gândise.

- M-am uitat deja peste înregistrarea asta de câteva ori. Şi sunt hotărât să păstrez varianta asta, pentru că... Hai, să nu pierdem puţinul timp pe care îl avem la dispoziţie uitându-ne peste înregistrări.

Dane îşi strecură mâna în jurul mijlocului ei, încercând s-o cuprindă în braţe. Ea îi îndepărtă mâna.

- Dar poate fi îmbunătăţită. Caseta era în sfârşit la zero.

- Din întâmplare sunt un regizor cu ceva experienţă. încerci să mă înveţi cum să-mi fac meseria?

- Taci şi scuteşte-mă de orgolii masculine. Ai putea să mă asculţi, s-ar putea ca ideea mea să fie bună.

- Ascult, zise el.

Pet îl privi. Nu părea deloc deschis unor sugestii.

- Ai putea avea puţină încredere în mine, în loc să mă priveşti cu superioritate.

Dane îşi muşcă buzele.

- Nu ţi-am spus să-mi închizi gura ori de câte ori te enervez? zise el.

- Problema e că mă enervezi prea tare. Dacă te-aş săruta, n-ar fi chiar o pedeapsă, nu? spuse ea fără să-l privească.

Dane o apucă de umeri, şi o trase, forţând-o să

se rezeme de genunchii lui.

- Atunci stai lângă mine, pentru că asta este în mod sigur o pedeapsă. Pet întoarse capul dorind să spună ceva care să-l îmbuneze, dar el îi apucă bărbia şi-i întoarse capul spre ecranul monitorului. Hai, arată-mi ce ai găsit.

- Ai încercat nişte experimente la început, zise ea arătându-i prima dublă. Unghiuri mai neobişnuite. Unghiul e bun, spuse arătându-i cu degetul o secvenţă, dar e prea jos.

-Prea jos?

După ton, Pet îşi dădu seama că el nu se gândise la o asemenea posibilitate.

- Da, Charlie ar trebui să filmeze de sus în jos, chiar dacă este deja pe diagonală. Ar putea chiar să ungă obiectivul, lentila adică, cu nişte vaselină, ca mar-

ginile să pară neclare. Să pară un vis. Şi, aici, zise arătând un alt moment, unde Ruby se întoarce pe jumătate spre dreapta, Charlie ar trebui să facă o mişcare circulară spre stânga, spuse ea entuziasmată.

- Ar trebui o macara, spuse Dane gânditor.

- Nu ai timp pentru aşa ceva. Poţi să-l urci pe Charlie pe o platformă. E bun la astfel de lucruri, o să facă treabă bună, chiar dacă filmează din mână. Uite, aici ai putea să-i spui să balanseze un pic camera în ritmul muzicii.

Se întoarse pe genunchi şi descoperi că Dane priveşte peste imaginea de pe ecran, gândindu-se probabil cum ar arăta acele secvenţe filmate cum spunea ea. îşi muşcă buzele nerăbdătoare. Voia să afle dacă e sau nu de acord cu sugestiile ei.

Dar el rămase nemişcat câteva minute bune. Nerăbdătoare, ea îl apucă de cămaşă şi-l scutură.

-Ce zici?

-Cred că nu ţi-ai ales cel mai bun moment ca să mă atingi. Aruncă o privire spre uşa deschisă, şi-i arătă un membru al echipei, care se apropia. Şi mai cred că ai făcut-o intenţionat.

Obrajii lui Pet căpătară brusc o nuanţă roşiatică. Era uimită de intimitatea dintre ei, intimitate care nu se baza pe un sărut sau pe o îmbrăţişare. Totul stătea într-o privire.

- Răspunzându-ţi la întrebare, continuă Dane, nu cred că putem obţine efectul acela la început decât dacă Charlie este cu mult deasupra înălţimii lui Ruby.
- Suntem gata pentru următorul număr, domnule, spuse Rick băgând capul pe uşă. Veniţi? Trebuie să-i duc lui Charlie o casetă.
- Vin imediat, spuse Dane întinzând mâna spre sertarul unde erau casetele noi. Poftim. Dane se ridică. Pet îl urmă afară.
- Admiţi că mă pricep, că ar trebui să ai

încredere în mine, şi că...?
Dane n-o lăsă să termine.
- Da. Ai putea însă să găseşti o soluţie şi pentru următoarea mea problemă. Cum o conving pe Ruby Gale că trebuie să repetăm secvenţele acelea?
- Buna dispoziţie a vedetei este departamentul tău în exclusivitate, i-o întoarse ea.
Dane o luă în braţe şi-i mângâie buzele cu degetul.
- Nu regreţi că nu m-ai sărutat când ai avut posibilitatea? zise el, apoi îi dădu drumul şi plecă.
Era aşteptat. Şi voise s-o pedepsesc' pentru încăpăţânarea ei. Pet oftă.

Capitolul 10

Sosise şi seara spectacolului de la cazinoul din Atlantic City. Vocile jucătorilor de la mesele de joc acopereau orice alt zgomot. Pet se ţinea de Charlie, care încerca să-şi facă loc printre invitaţii dornici să-şi toace banii.
- Uită-te la ei! spuse Charlie.
Pet râse când îi văzu expresia dezaprobatoare.
- Parcă văd că nu aştepţi nici cinci minute după ce îţi desfaci bagajul şi cobori pentru o partidă.
- Să nu-i spui lui Sandy, zise el zâmbind, referindu-se la soţia lui. Altfel voi dormi în garaj un timp.

Pet râse.

- Promit, zise ridicând glasul, ca să se facă auzită şi ridică şi două degete ca să-şi întărească cuvântul.

- Sper să fie atât de fericită să mă vadă încât să nu observe că sunt mai sărac decât când am plecat.

Ajunseseră în sfârşit la lift.

- Am nevoie să mă relaxez după stresul ultimelor trei zile, continuă el în timp ce urcau. Am crezut că Ruby o să ridice tot oraşul în picioare cu ţipetele ei. Ştii cum a făcut când Dane a rugat-o să filmăm din nou prima secvenţă? A fost o idee grozavă, Pet. A fost însă cumplit până când Kingston a convins-o. Dar a ieşit nemaipomenit.

- Da, am văzut casetele. Chiar a ieşit bine, admise ea, fără să se lanseze însă în comentarii în ceea ce priveşte toanele vedetei. Credea că e mai bine să nu ştie cum anume o convinsese Dane să filmeze din nou acea secvenţă.

- Ce faci după ce îţi duci bagajul în cameră? întrebă Charlie, făcându-i loc să iasă prima din lift.

-Un duş, şi probabil voi mânca un sandviş. Era convinsă că Dane va fi ocupat până târziu. Nu-l văzuse de două zile.

- Şi mie mi-e foame. Am putea să coborâm împreună să luăm masa. M-ar ajuta să-mi păstrez banii în buzunar încă o vreme, zise Charlie strâmbându-se. în ce direcţie e camera ta?

-în cealaltă parte, răspunse Pet. Avusese Dane grijă din nou.

-OK, atunci să trec să te iau peste o jumătate de oră? E mai bine decât să ne căutăm unul pe celălalt în nebunia de jos.

-Bine, dar hai să fie o oră. Aş vrea să-mi spăl şi părul.

în timp ce deschidea uşa, auzi telefonul sunând. Lăsă bagajul la uşă şi se repezi înăuntru. Dar până când ajunse sunetul se opri. Dacă era Dane, probabil o să mai sune o dată, se gândi Pet.

Desfăcând geamantanul, scoase singura rochie pe care şi-o adusese. Era o rochie simplă, cu un singur accesoriu: o centură lată de piele, de aceeaşi culoare, dar o nuanţă mai închisă. După ce mai mult de o săptămână se îmbrăcase numai în jeanşi şi bermude, era binevenită o schimbare. îşi scoase şamponul şi se grăbi spre duş. Urma să despacheteze după masă, acum însă era mai bine să se grăbească decât să-l facă pe Charlie să aştepte.

Avea părul ud şi plin de şampon când i se

păru că aude telefonul. închise apa şi ascultă. Hotărî că i se păruse şi continuă să se spele.

Tocmai se admira în oglinda din baie, când ţârâitul telefonului îi atrase din nou atenţia. Se grăbi să

răspundă. Se lovi însă cu piciorul de uşa deschisă a dulapului, şi scoase un ţipăt de durere, oprindu-se în loc. Nenorocitul de telefon mai sună o dată şi tăcu. Pet se aşeză pe pat şi începu să îşi frece degetul la care se lovise. Spuse câteva cuvinte mai dure la adresa lui Dane, care nu avea răbdare să lase telefonul să sune de mai multe ori. Putea fi însă şi Charlie care voia să verifice dacă e gata, îşi spuse.

Apoi intră în baie să îşi usuce părul dar oprea foenul din minut în minut, ascultând. însă telefonul nu mai sună.

Era gata cu cinci minute înainte de ora stabilită cu Charlie. Auzi un ciocănit în uşă. Se uită exasperată la telefon. Ar fi murit de ciudă dacă Dane ar fi sunat-o după ce ea părăsea camera. Ciocănitul deveni insistent. Pet oftă şi merse să deschidă.

-Unde naiba ai fost? o întrebă Dane intrând în cameră şi trântind uşa în urma lui. încerc să dau de tine de mai bine de o oră.

Surprinderea lui Pet se transformă în furie, văzând că ţipă la ea, nedându-i posibilitatea să

răspundă.

- Am sunat de trei ori şi nu mi-ai răspuns. Recepţionerul mi-a spus că ai luat cheia şi te-a văzut îndreptându-te spre lift. în cele din urmă l-am sunat pe Charlie să aflu pe unde umbli, şi el mi-a spus că

v-aţi despărţit pe hol, şi tu veneai spre camera ta. Mi-am pierdut minţile căutându-te. De ce nu răspunzi la telefon?

-De ce nu laşi telefonul să sune suficient ca să apuc să răspund? Prima dată abia deschideam uşa, a doua oară făceam duş, iar a treia oară era să-mi rup degetul mic de la picior încercând să ajung la telefon. Ştiam că eşti tu! Şi tot tu ţipi la mine...

- Nu, spuse Dane sec. Nu vom avea încă o ceartă. Nu acum.

O luă în braţe şi începu s-o sărute de-a lungul obrazului. Pet se zbătea, lovindu-l cu mâinile. în cele din urmă îşi dădu seama de absurditatea acţiunilor ei. Asta era ceea ce voia, aici îşi dorea să fie, în braţele lui. îşi încolăci braţele în jurul gâtului lui şi îi răspunse la sărut.

- Mi-a fost dor de tine, şopti ea.

-Nu-mi vine să cred prin ce stări eşti capabilă să mă treci.

îi luă capul în mâini, cu degetele răsfirate prin părul ei lăsat liber pe umeri.

- Când am intrat aş fi putut să te strâng de gât pentru că m-ai speriat de moarte. Rămase tăcut, privind-o. Un zâmbet ridică uşor colţurile gurii. Ştii că e prima dată când te văd îmbrăcată într-o rochie?

- Da? spuse Pet, neatentă, pentru că i se părea un amănunt lipsit de importanţă.
- Da. Am fost conştient tot timpul că eşti femeie, spuse Dane zâmbind, dar e plăcut să te văd îmbrăcată astfel. Pleci undeva?
- Nu ţi-a spus Charlie? O să luăm masa împreună.
- E însurat, începu Dane.
- Da, ştiu. E doar un prieten. Nu voiam să mănânc singură. îl privi sperând că va auzi o invitaţie. Tu ce faci în seara asta? Pot să-i spun lui Charlie... Se opri, pentru că Dane clătina deja din cap drept răspuns.
- Nu, sunt ocupat. Nu spuse cu ce anume era ocupat. Voiam doar să văd dacă ai ajuns cu bine. Ar fi trebuit să fii aici acum două ore.
- Charlie nu conduce cu aceeaşi viteză ca tine, spuse Pet zâmbind, în timp ce îşi impunea să nu-l întrebe cu ce naiba era ocupat toată seara.

Sărutul lui părea că vine ca o recompensă pentru că se abţinuse să pună această întrebare.

- Mâine seară luăm masa împreună,

promise Dane. După ce terminăm filmarea. Singuri.

- Accept, spuse Pet sărutându-l, dar cu condiţia să nu mergem la un restaurant pretenţios, pentru că asta e singura rochie pe care mi-am adus-o. Nu am nimic elegant de îmbrăcat.

- Nu-ţi face probleme. Mergem într-un loc unde nu ai nevoie deloc de haine.

- Ai fi capabil, râse Pet.

- Poţi fi sigură de asta, zise el, şi îi acoperi gura cu un sărut.

Un ciocănit în uşă îi întrerupse.

- Probabil că e Charlie, şopti Pet fără să se desprindă din îmbrăţişare.

Dane îi dădu drumul nemulţumit.

- Ar fi bine să răspunzi. Eu trebuie să plec oricum.

Pet se întinse şi-l sărută repede, apoi deschise uşa.

în uşă, alături de Charlie stătea şi Lon Baxter.

- M-am întâlnit cu Lon pe hol şi l-am invitat şi pe el să mănânce cu noi. Nu te deranjează, nu? spuse Charlie, şi aruncă o privire peste umărul ei ca să vadă reacţia lui Dane. Amândoi îl văzuseră din primul moment. Bună, spuse el, adresându-i-se lui Dane.

Pet se întoarse spre Dane. Nu considera

necesar să le explice băieţilor prezenţa lui. Oricum, nici nu părea să fie nevoie.

- Bună, Charlie, Lon, spuse Dane, privindu-l încruntat pe ultimul. Apoi trecu pe lângă ei şi ieşi. Ne vedem mâine, îi spuse el lui Pet, în semn de rămas bun.

Pet aprobă dând din cap. Cei doi bărbaţi îi făcuseră loc lui Dane să treacă printre ei, iar acum stăteau tăcuţi şi o aşteptau. Pet se dumiri, şi clătinând din cap amuzată, zise:

- Mergem, doar să-mi iau geanta.

în timpul mesei nimeni nu pomeni nimic despre prezenţa lui Dane în camera ei, deşi Lon o privea uneori ca şi cum ar avea ceva de spus în sensul ăsta, dar nu ştie cum să înceapă. Vorbiră doar despre filmare, despre meseria lor, şi dacă erau sau nu mulţumiţi de rezultat. După ce chelneriţa debarasă masa şi aduse cafelele, Pet îi ceru o ţigară lui Lon.

- Dane părea foarte preocupat când m-a sunat, începu Charlie, te tot suna în cameră şi nu răspundeai. Unde ai fost?

- Făceam duş, răspunse ea scurt.

- Te faci de râs, Pet, interveni Lon. Tipul nu vrea decât să te aducă în patul lui.

- Ia te uită cine vorbeşte, spuse ea jumătate în glumă, jumătate în serios.

- Poate că ai dreptate, poate că nu, spuse Lon fără să se simtă jignit. Dar chiar dacă ai

dreptate în ceea ce mă priveşte, asta nu schimbă cu nimic faptele.

-Şi care sunt faptele, Lon?

- Te încurci cu el, şi el îţi mulţumeşte promovân- du-te. Nu aşa se întâmplă de obicei? Dar te asigur că îţi

vei pierde slujba când aventura amoroasă se va termina. Adică, gândeşte-te, de ce ar vrea un bărbat ca Dane Kingston să lucreze cu o femeie care i-a fost amantă?

- Nu m-am culcat cu el, spuse Pet tăios, şi nu mă interesează să am o relaţie cu şeful de dragul unei promovări, a unei măriri de salariu, sau mai ştiu eu ce.

-Atunci singurul lucru cu care o să te alegi la sfârşitul acestei aventuri este durerea. Amintiri neplăcute şi regret. Pentru că nu va fi decât o aventură.

- Cum de eşti atât de sigur că nu poate fi decât o aventură? îl provocă Pet.

- Las-o baltă, Lon, interveni Charlie, să nu ne amestecăm în ceea ce nu ne priveşte.

Dar Lon îl ignoră.

-Pentru că el este Dane Kingston şi tu eşti Petra Wallis, de aia. Sigur că eşti o femeie frumoasă, dar el trăieşte într-o lume plină de femei frumoase. Şi, nu te supăra, dar nu cred că poţi concura cu strălucirea şi sofisticarea

gen Ruby Gale. Poate că a terminat-o cu ea acum, dar sunt altele la fel care aşteaptă în rând. Şi cum poţi tu, Petra Wallis, concura cu ele?

Lon tăcu, exasperat că nu o poate convinge, sau că n-o poate face să vadă adevărul celor spuse de el. Pet

nu răspunse, dar fiecare cuvânt al lui îi pătrunsese ca un fier roşu în minte. îi dădea dreptate, dar nu putea să i-o spună.

- Dacă vrei o relaţie, continuă Lon cu voce scăzută, ar trebui să iei pe cineva din acelaşi mediu. Nu mă refer la mine, dar ar trebui să fie cineva ca mine. N-ai face decât să îţi acorzi singură o şansă. Şansa de a găsi pe cineva care să rămână lângă tine, o relaţie care să dureze.

- Apreciez sfatul, spuse Pet înţepată.

Lon oftă.

- Ştiu că n-o să mă crezi, dar ţin la tine, Pet, şi nu aş vrea să te văd suferind.

- Şi eu ţin la tine, Lon.

Nici unul din ei nu mai spuse nimic. îşi băură cafeaua în tăcere.

Venise în sfârşit şi ultima zi. Pet era alături de băieţi şi îi ajuta la instalarea echipamentului.

- Hei, Pet, strigă Rick, Dane vrea să-ţi

vorbească!

- Spune-i că îmi pun căştile într-un minut.

- Nu, vrea să-ţi vorbească personal. E în culise. Pet îşi şterse palmele de pantaloni şi se aplecă spre
cel pe care-l ajuta.

-Lipsesc o clipă.

- Mergi şi vezi ce vrea, răspunse Andy. Mă descurc eu, termin singur.

Pet plecă, dar fără să se grăbească. Cu o zi în urmă ar fi alergat nerăbdătoare să-l vadă. Dar cuvintele lui Lon o puseseră pe gânduri. Nu punea la îndoială ceea ce îi spusese Dane, şi nici sentimentele ei pentru el. Erau mai degrabă lucrurile nespuse între ei, care dădeau de gândit. Dar nu avuseseră timp să îşi spună toate aceste lucruri, să clarifice situaţia, se încuraja ea. Pe de altă parte, îşi spunea imediat, nu putea avea siguranţa că Dane ar fi spus ceva legat de sentimentele lui, nici în alte împrejurări.

Gândul că urmau să ia cina în acea seară, îi dădea o stare de nervozitate. Ştia cum urma să se încheie o asemenea cină, şi nu mai era sigură că doreşte asta. îi era teamă să se implice într-o aventură, doar de dragul aventurii. Voia mai mult decât atât.

în culise era o adevărată nebunie. Cei din cor, dansatorii, şi alţi membri ai echipei de

producţie mergeau în toate direcţiile, fiecare având ceva de făcut. Pet îl căută pe Dane în aglomeraţia de capete. Nu-l zări şi se îndreptă instinctiv spre cabina vedetei.

Dane stătea în uşă, întors cu spatele spre hol, neavând cum s-o vadă pe Pet venind. Ea se opri, în

momentul în care zări părul roşu al cântăreţei. Discutau în dreptul uşii, probabil că el tocmai pleca şi ea îl condusese. Nu avea nici un rost să-i întrerupă. Şi era convinsă că Ruby Gale nu s-ar fi bucurat s-o vadă. Cum nici unul dintre ei nu o văzuse, şi probabil nici nu aveau cum, în aglomeraţia aceea, Pet rămase locului şi aşteptă sfârşitul conversaţiei.

Observă că Dane o ţinea pe Ruby de mijloc, iar degetele cântăreţei alunecau leneş de-a lungul braţului lui. Fără să vrea îşi încordă auzul.

-Dragul meu, îmi pare atât de rău că nu putem sărbători diseară, spunea cântăreaţa. Am plănuit atâta vreme, iar acum eu nu pot lua cina cu tine.

Ea nu putea lua cina cu el? Pet ar fi vrut să-l audă spunând că el nu poate lua cina cu ea.

-Sigur că sunt dezamăgit, răspunse Dane, fără să pomenească ceva despre faptul că oricum avea altceva în plan. Oricum nu ar

trebui să sărbătorim astăzi. Mai este destul până la produsul final. Multă muncă pentru mine. Ştii tu, montajul şi toate celelalte. Vom sărbători când spectacolul va fi difuzat.

- Vezi, de asta te iubesc, pentru că eşti întotdeauna atât de înţelegător, spuse Ruby, şi se întinse să-l sărute.

-înţeleg că vedeta mea trebuie să se pregătească pentru ultima apariţie. De aceea n-o mai reţin, spuse el pe un ton glumeţ. Se aplecă, o sărută şi apoi o împinse pe uşă. Haide, fă-te frumoasă!

Cu un hohot de râs, Ruby dispăru în cabină. Când Dane se întoarse, dădu cu ochii de Pet. Ea se apropie repede, ca el să nu-şi dea seama că fusese acolo tot timpul.

- Rick mi-a spus că vrei să mă vezi.
- Tot timpul, murmură el, mângâindu-i părul. Dar de data asta, continuă cu regret, e vorba doar despre meserie. Aş vrea să filmezi aici în culise, toată nebunia dinaintea începerii unui spectacol. Şi ce se întâmplă în culise în timpul spectacolului. Poate că vei putea prinde chiar şi nişte imagini cu publicul, dacă ai timp.

-Sigur că da!

- Atunci dă-i drumul, înainte să te iau în braţe şi să mă ascund cu tine după draperia aia.

Pet îl privea vrăjită. Dincolo de amuzament în ochii lui era şi multă dorinţă.

- Da, domnule, imediat! glumi ea, şi dispăru printre dansatori, cântăreţi, garderobieri...

Luă aparatul de filmat portabil pe umăr şi rugă pe unul din băieţi să o ajute. Cineva trebuia să ţină firul, astfel încât ea să se poată mişca liber, fără pericolul de

a se împiedica în el. Mai era o jumătate de oră până la începutul spectacolului. Conform cu instrucţiunile lui Dane, filma forfota pregătirilor.

în acel moment, un băiat cu un buchet enorm de trandafiri roşii intră în culise. Culoarea era splendidă. Pet îl urmă printre figuranţi, spre uşa cabinei vedetei. Rămase doi paşi în spatele lui, în timp ce el ciocănea. Apoi uşa se deschise. Prin deschizătură Pet o putea vedea pe Ruby Gale, cu spatele spre uşă, îmbrăcată într-o rochie, cu spatele gol, şi reflexia chipului ei în oglindă. încercă să se apropie ca să poată filma. Era o imagine reuşită: vedeta în reflexia oglinzii, un chip perfect.

Dar Ruby se întoarse curioasă spre băiatul cu florile, o văzu pe Pet cu aparatul de filmat pe umăr şi iadul se dezlănţui.

- Căţea! urlă ea la Pet. Ce cauţi aici? Spionezi?

-îmi pare rău, încercă Pet să explice de ce era acolo, dar vocea îi fu acoperită de ţipetele cântăreţei.

- Ce sperai, că sunt dezbrăcată, şi vei prinde o imagine pe care s-o vinzi ziarelor de scandal? Ştiu eu cum ţi-ai obţinut slujba! Prin câte paturi a trebuit să treci înainte de a ajunge aici? Nu eşti decât o ... !

Pet roşi, conştientă că toată lumea se oprise în loc pentru a asista la scena făcută de Ruby Gale.

- Nu faci parte din echipă pentru că eşti un operator bun, nu, continuă roşcata, ci pentru că eşti pricepută la alte lucruri! Eşti animatoarea grupului, nu, îi faci fericiţi pe băieţi când sunt departe de casă!
- Ce se întâmplă aici? se auzi vocea lui Dane, care se apropia.

Pet respiră uşurată şi se întoarse spre el.

- Târfa asta blondă s-a furişat să mă filmeze în cabină!

Pet o întrerupse repede:

- Băiatul îi aducea nişte trandafiri şi am vrut...
- Spionai, sperai să...
- Destul, spuse Dane, şi o luă pe Ruby în braţe. Nu vreau să te necăjeşti. Mă ocup eu de toate. Intră şi lasă-mă pe mine.

Pet îl privi, mută de uimire şi de indignare. Era conştientă că intervenţia lui o calmase pe

Ruby, dar în clipa aceea nu îi păsa de istericalele vedetei.

- Nu vreau s-o mai văd, spuse aceasta, în braţele lui Dane, spionează!

- îţi promit că nu te va mai deranja. O împinse uşurel înăuntru. Nu te mai gândi la asta, lasă totul în seama mea.

Lacrimile curgeau nestingherite pe obrajii lui Pet. Niciodată în viaţă nu fusese atât de umilită. Toată

lumea o privea cu simpatie, dar singura persoană de care-i păsa era prea ocupată ca să-i dea atenţie. Lăsă camera jos de pe umăr şi i-o dădu lui Tom, apoi ieşi. Nu putea să creadă că Dane fusese capabil s-o abandoneze astfel. O rănise indiferenţa lui.

Dane veni după ea. Pet ar fi vrut să-şi poată opri lacrimile. Nu avea nici un rost să plângă în faţa lui. Dar nu putea face nimic, era prea nervoasă ca să se poată controla.

- Cum ai putut s-o laşi să-mi vorbească astfel? spuse furioasă.

- Mai sunt doar douăzeci de minute până la începerea spectacolului! Ce ai fi vrut să fac? Să încerc să te apăr pe tine şi să îi provoc o criză de isterie, care nu s-ar fi soldat decât cu anularea spectacolului? Nu îţi dai seama ce ar fi însemnat asta?

-Nu îmi pasă cine este, sau cât de importantă e. Nimeni nu are dreptul să-mi vorbească mie, sau altcuiva, într-un asemenea fel. Nici mie, nici lui Tom, şi nici unei alte fiinţe!

-Şi spectacolul?

- A, da, spectacolul. Vocea ei era frântă. Mi-ai spus că ţi-ai vinde sufletul pentru el, şi nu ai exagerat. N-ai decât să rămâi cu spectacolul dumitale, domnule

Kingston! Şi sper ca el să te facă fericit, pentru că eu nu intenţionez să particip în vreun fel la... fericirea dumitale.

- Chiar că ţi-ai ales momentul să te certi cu mine, spuse Dane exasperat.

- Ar fi mai bine să pleci. Ai destule de făcut înainte de începerea spectacolului.

Pet se întoarse cu spatele. Cele câteva clipe în care el a stat nehotărât în spatele ei i se părură o eternitate.

-Totul e în regulă? întrebă Tom speriat, când o găsi stând pe podea şi plângând.

-Da, răspunse ea şi se ridică. Hai să terminăm nenorocitul ăsta de spectacol.

Hotărârea luată o ajută să se calmeze. Filmă tot ceea ce îşi dorea Dane, ocolind cu grijă partea de culise pe unde intra şi ieşea de pe scenă Ruby Gale. La sfârşit, când dădu camera jos de pe umăr, membrii echipei de

producţie, dansatorii, toată lumea prezentă în culise o aplaudă pentru curajul ei.

Pet le mulţumi cu o înclinare a capului, apoi i se adresă lui Tom:

- Ai grijă de echipament, te rog. Eu plec.
- Dar...
- Spune-i domnului Kingston că nu mă poate concedia pentru că îmi dau demisia.

Capitolul 11

Pet se plimba de multă vreme pe plajă. Luna lumina apa oceanului, si se spărgea în mii de scânteieri. Se opri în loc si rămase cu faţa spre briza care îi răcorea obrajii uzi. Tineri gălăgioşi se plimbau, mergeau cu rolele pe trotuarul alăturat, sau intrau în apă ţipând.

Cineva îi atinse braţul. Se întoarse. In nici un caz nu se aştepta să fie Dane Kingston.

- Tocmai când credeam că nu am nici o şansă să te găsesc în seara asta, ţi-am observat părul fluturând în vânt. Vocea îi era răguşită. Te-am căutat peste tot, la hotel, la cazinou, de-a lungul bulevardului Boardwalk. Dacă nu te-aş fi găsit, te-aş fi căutat toată noaptea.

Pet nu zise nimic. Rămase cu spatele, privind oceanul.

- Nu ştii că nu ar trebui să umbli noaptea singură? încercă el s-o provoace.

Dar Pet nu răspunse.

-Nu pot nici măcar să te mai enervez, nu-i aşa? spuse el necăjit.

Era ceva în tonul cu care spuse ultimele cuvinte, care o determină să-l privească.

- Ai avut dreptate, Pet, continuă el, mi-am vândut sufletul pentru specatcolul ăsta. Se apropie de ea. Şi numai tu, Pet, l-ai putea răscumpăra.

îi venea să plângă, dar întoarse capul mândră, şi nu scoase un cuvânt.

-Când s-a terminat am aflat că plecaseşi. Nu am pornit să te caut imediat. M-am dus în carul de emisie şi m-am gândit la ce s-a întâmplat şi la tot ce ai spus. Am crezut că cel mai important lucru pentru mine e acolo, pe casetele acelea. Apoi mi-am amintit cum mă priveai, cu lacrimi în ochi, şi cât de porc am fost. încerc să-ţi spun că iubirea ta, şi respectul tău, pe care le-am pierdut, sunt mai importante pentru mine decât orice altceva.

- Nu crezi nici tu ce spui, Dane. Nu vrei decât să te iert, ca să te simţi iar bine în pielea ta. Puţin îţi pasă de iubirea mea, sau de respectul meu. Şi pe urmă, noi nu avem o poveste de iubire. N-am avut suficient timp să ne îndrăgostim. Abia ne cunoaştem. Şi s-a dovedit că nu ne cunoaştem suficient.

- Poate că tu nu mă iubeşti, dar eu te-am aşteptat toată viaţa. Şi am ştiut asta de la început, dar nu

puteam să-ţi spun aşa ceva, nu? Nu m-ai fi crezut. Şi recunosc, să ştii. De la incidentul de anul trecut m-am interesat în ceea ce te priveşte. Ştiu totul despre familia ta, despre educaţia ta, şcoala la care ai fost. La început mi-am spus că nu mă interesezi decât din punct de vedere profesional, şi că încerc să aflu toate aceste lucruri ca să... înţelegi? Eram de fapt fascinat de blonda care îmi spusese să-mi ţin gura.

- Nu mai are nici un rost, Dane, începu Pet.

- Pet, am şters toate casetele.

- Ce-ai făcut? strigă Pet întorcându-se spre el.

-Nu a fost un impuls. M-am gândit bine înainte de a o face. Nu e un gest nobil, să ştii. Mi-am dat seama că numai astfel, distrugând tot ce am filmat în aceste două săptămâni, pot să te fac să ai din nou încredere în mine. Să mă crezi că tu eşti mai importantă decât nenorocitul acela de spectacol.

- Nu trebuia să faci asta, şopti Pet tulburată.

-De ce nu?

- Pentru că... atâta muncă... atâta timp... Nu putea să găsească un cuvânt pentru atâtea motive. Ai cheltuit o grămadă de bani.

- Merită fiecare cent, dacă crezi ce îţi

spun.

-Te cred.

-Şi mă ierţi?

- Sigur că da. Pet trase aer în piept şi îl privi în ochi. Era atât de obosit. Şi eu te iubesc, dragul meu. De asta am şi suferit când nu mi-ai luat apărarea. M-a durut gândul că nu-ţi pasă de mine...

Dane îi opri cuvintele cu degetele. O privi, apoi o luă în braţe. O strângea de parcă ar fi regăsit-o după multă vreme. îi sărută părul şi şopti.

- Când te măriţi cu mine?
- Chiar crezi că ai putea fi fericit alături de mine?
- Doar alături de tine, aprobă el zâmbind.
- Atunci trebuie să clarificăm nişte lucruri, spuse ea cu curaj.

Dane îi dădu drumul şi o privi amuzat.

- S p u n e !
- Lumea ta e plină de femei ca Ruby Gale...
- Ferească sfântu'!
- Te rog, eu vorbesc serios. Cum vei rezista tentaţiei de a le proteja? întrebă Pet, exprimându-se eufemistic, deşi gândul era mult mai concret.
- Nici una dintre ele nu va fi ca tine. Sunt numai nişte chipuri frumoase, Pet. Nu poţi înţelege că tot ceea ce simt pentru tine e

dragoste, nu dorinţă? E iubire, Pet.
îi sărută buzele uscate. Şi ochii care îl priveau chinuiţi.

- Crezi că e potrivit ca o doamnă să se poarte astfel pe o plajă publică? îl tachină ea. După atâtea lecţii moralizatoare, ce ar spune cineva dacă te-ar vedea acum?

- OK, plecăm. Am şampanie în cameră, spuse el sărutând-o. Se opri şi o privi. Şi dacă îndrăzneşti să spui că o doamnă nu merge seara în camera de hotel a unui bărbat, te strâng de gât cu mâinile mele!

Izbucniră amândoi în râs şi porniră îmbrăţişaţi, în lumina lunii.

Sfâr[it